ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 22ας Οκτωβρίου 2008 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04 και Τ-336/04,

TV 2/Danmark A/S, με έδρα το Odense (Δανία), εκπροσωπούμενη από τους O. Koktvedgaard και M. Thorninger, δικηγόρους,

προσφεύγουσα της υποθέσεως Τ-309/04,

υποστηριζόμενη από την

Union européenne de radio-télévision (UER), με έδρα το Grand-Saconnex (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον A. Carnelutti, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα στην υπόθεση Τ-309/04,

Βασίλειο της Δανίας, εκπροσωπούμενο από τον J. Molde, επικουρούμενο από τους P. Biering και K. Lundgaard Hansen, δικηγόρους,

προσφεύγον της υποθέσεως Τ-317/04,

* Γλώσσες διαδικασίας: η αγγλική και η δανική.

Viasat Broadcasting UK Ltd, με έδρα το West Drayton, Middlesex (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους S. Hjelmborg και M. Honoré, δικηγόρους,

προσφεύγουσα της υποθέσεως Τ-329/04,

υποστηριζόμενη από τις

SBS TV A/S, πρώην TV Danmark A/S, με έδρα το Skovlunde (Δανία),

και

SBS Danish Television Ltd, πρώην Kanal 5 Denmark Ltd, με έδρα το Hounslow, Middlesex (Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενες από τους D. Vandermeersch, K.-U. Karl και H. Peytz, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες στην υπόθεση Τ-329/04,

SBS TV A/S,

SBS Danish Television Ltd,

προσφεύγουσες της υποθέσεως Τ-336/04,

υποστηριζόμενες από τη

Viasat Broadcasting UK Ltd,

παρεμβαίνουσα στην υπόθεση Τ-336/04,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης, στις υποθέσεις Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04, από τους H. Støvlbæk και M. Niejahr, στην υπόθεση Τ-329/04, και από τον N. Kahn και, στην υπόθεση Τ-336/04, από τους N. Kahn και M. Niejahr,

καθής των υποθέσεων Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04 και Τ-336/04,

υποστηριζόμενης από την

SBS TV A/S,

από την

SBS Danish Television Ltd

και από την

Viasat Broadcasting UK Ltd,

παρεμβαίνουσες στην υπόθεση Τ-309/04,

και από το

Βασίλειο της Δανίας,

από την

TV 2/Danmark A/S

και από την

UER,

παρεμβαίνοντες στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04,

που έχουν ως αντικείμενο, στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, προσφυγές περί ακυρώσεως, κυρίως, της αποφάσεως 2006/217/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της TV 2/Danmark (ΕΕ 2006, L 85, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2006, L 368, σ. 112), και, επικουρικώς, του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής ή των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού, και, στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04, προσφυγές περί ακυρώσεως της ίδιας αυτής αποφάσεως, κατά το μέτρο που διαπιστώνει την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως εν μέρει συμβατής προς την κοινή αγορά,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά (εισηγητή), πρόεδρο, M. E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν των επ' ακροατηρίου συζητήσεων της 7ης και της 8ης Νοεμβρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 16 ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 73 [ΕΚ], 86 [ΕΚ] και 87 [ΕΚ], και ενόψει της θέσης που κατέχουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στα πλαίσια των κοινών αξιών της Ένωσης, καθώς και της συμβολής τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, εντός των πλαισίων των

αντιστοίχων αρμοδιοτήτων τους, και εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης, μεριμνούν ούτως ώστε οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν βάσει αρχών και προϋποθέσεων οι οποίες να επιτρέπουν την εκπλήρωση του σκοπού τους.»

2 Το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας Συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.»

3 Το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα Συνθήκη ορίζει άλλως.»

4 Το άρθρο 311 ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Τα πρωτόκολλα που προσαρτώνται στην παρούσα Συνθήκη με κοινή συμφωνία των κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της.»

5 Το πρωτόκολλο για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη (ΕΕ 1997, C 340, σ. 109, στο εξής: πρωτόκολλο του Άμστερνταμ), το οποίο προσαρτήθηκε στη Συνθήκη ΕΚ με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ορίζει τα εξής:

«[Τα κράτη μέλη,] εκτιμώντας ότι το σύστημα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες κάθε κοινωνίας, καθώς και με την ανάγκη να διασφαλίζεται η πολυφωνία στα μέσα ενημέρωσης συμφώνησαν επί των ακόλουθων ερμηνευτικών διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη [ΕΚ]:

Οι διατάξεις της Συνθήκης [ΕΚ] ισχύουν υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να μεριμνούν για τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εφόσον η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος, και εφόσον η χρηματοδότηση αυτή δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου και τον ανταγωνισμό εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον, ενώ λαμβάνεται υπόψη η πραγματοποίηση του στόχου που εξυπηρετεί αυτή η δημόσια υπηρεσία.»

6 Στις 15 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση σχετική με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις που αφορούν τις δημόσιες υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων (ΕΕ C 320, σ. 5, στο εξής: ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων), με την οποία η Επιτροπή διατύπωσε τις αρχές που θα

ακολουθεί κατά την εφαρμογή του άρθρου 87 ΕΚ και του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ στη χρηματοδότηση των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών από το κράτος.

Ιστορικό των διαφορών

7 Στη Δανία λειτουργούν δύο δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, αφενός ο Danmarks Radio (στο εξής: DR) και αφετέρου ο TV 2/Danmark (στο εξής TV2), ο δε TV2 αντικαταστάθηκε, με λογιστικά και φορολογικά αποτελέσματα από 1ης Ιανουαρίου 2003, από την εταιρία TV 2/Danmark A/S (στο εξής: TV2 A/S). Ο DR χρηματοδοτείται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Ο TV2 χρηματοδοτείται εν μέρει από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη αλλά και από έσοδα από διαφημίσεις.

8 Ο TV2 ιδρύθηκε το 1986 με τον lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (νόμο περί τροποποιήσεως του νόμου για την υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως), αριθ. 335, της 4ης Ιουνίου 1986 (στο εξής: νόμος του 1986 περί ιδρύσεως του TV2), ως ανεξάρτητος και αυτοτελής οργανισμός. Ο TV2 άρχισε να εκπέμπει την 1η Οκτωβρίου 1988. Μεταδίδει επιγείως, ως σταθμός TV2, και το 2000 άρχισε να μεταδίδει και δορυφορικώς, ως σταθμός TV2 Zulu. Στο τέλος του 2002, ο TV2 Zulu, ο οποίος μέχρι τότε ήταν δημόσιος σταθμός, μετατράπηκε σε εμπορικό επί πληρωμή σταθμό.

9 Εκτός από τους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, δύο εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί αναπτύσσουν δραστηριότητα στο σύνολο της δανικής αγοράς

υπηρεσιών τηλοψίας: αφενός, ο όμιλος που αποτελείται από τις εταιρίες SBS TV A/S και SBS Danish Television Ltd (στο εξής, αντιστοίχως, SBS A/S και SBS Ltd και, από κοινού, SBS), αφετέρου, η εταιρία Viasat Broadcasting UK Ltd (στο εξής Viasat).

10 Η SBS A/S και η SBS Ltd ανήκουν στην SBS Broadcasting SA, λουξεμβουργιανή εταιρία που διαχειρίζεται τους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς εντός πλειόνων κρατών μελών.

11 Η SBS A/S, πρώην TV Danmark A/S, μεταδίδει από τον Απρίλιο του 1997, επιγείως, ως εμπορικός τηλεοπτικός σταθμός TV Danmark 2. Επιπλέον, οι εκπομπές του σταθμού TV Danmark 2 που βρίσκεται στην Κοπεγχάγη αναμεταδίδονται δορυφορικώς, σε ορισμένους δανικούς φορείς καλωδιακής τηλεοράσεως και σε ορισμένες οικίες με DTH [DirectToHome (άμεση κατ' οίκον ραδιοτηλεοπτική μετάδοση από δορυφόρο)], στη λοιπή χώρα.

12 Η SBS Ltd, πρώην Kanal 5 Denmark Ltd, συσταθείσα το 1999 υπό την ονομασία TV Danmark 1 Ltd, την οποία διατήρησε μέχρι το 2004, μεταδίδει δορυφορικώς, από την 1η Ιανουαρίου 2000, από το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο της έχει χορηγήσει σχετική άδεια, ως εμπορικός τηλεοπτικός σταθμός Kanal 5 (αρχικώς ονομαζόμενος TV Danmark 1).

13 Η Viasat ανήκει στον Modern Times Group (MTG), πολυεθνικό όμιλο που αναπτύσσει δραστηριότητα στον τομέα των μέσων μαζικής ενημερώσεως. Η Viasat μεταδίδει δορυφορικώς στη Δανία, από το 1992 και βάσει αδείας που της έχει χορηγήσει το Ηνωμένο Βασίλειο, ως δορυφορικοί σταθμοί TV3 και TV3+.

14 Ο SBS και η Viasat ανταγωνίζονται τον TV2 στην εγχώρια αγορά τηλεοπτικών διαφημίσεων.

15 Οι δανικοί κανόνες για τον καθορισμό της δημόσιας υπηρεσίας του TV2 προβλέπονταν, για το διάστημα 1995-2002, με τον lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (νόμο περί των ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών), αριθ. 1065, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, στις διαδοχικώς δημοσιευθείσες κωδικοποιήσεις του, μεταξύ των οποίων η κωδικοποίηση υπ' αριθ. 578 της 24ης Ιουνίου 1994 (στο εξής: νόμος περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων). Το καταστατικό του TV2 προβλέπει λεπτομερέστερες ρυθμίσεις και διευκρινίζει τους κανόνες αυτούς.

16 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2000 ο SBS υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, όσον αφορά τη χρηματοδότηση του TV2 από το Βασίλειο της Δανίας. Διεξήχθη σύσκεψη με τις καταγγέλλουσες στις 3 Μαΐου 2000.

17 Με έγγραφα της 28ης Φεβρουαρίου 2001, της 3ης Μαΐου 2001 και της 11ης Δεκεμβρίου 2001, ο SBS παρέσχε συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

18 Με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 2002, η Επιτροπή απέστειλε στις δανικές αρχές αίτημα παροχής πληροφοριακών στοιχείων, στο οποίο οι δανικές αρχές απάντησαν με έγγραφο της 10ης Ιουλίου 2002. Διεξήχθησαν δύο συσκέψεις με τις αρχές αυτές, στις 25 Οκτωβρίου 2002 και στις 19 Νοεμβρίου 2002. Οι εν λόγω αρχές παρέσχαν συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία με έγγραφα της 19ης Νοεμβρίου 2002 και της 3ης Δεκεμβρίου 2002.

19 Με έγγραφο της 24ης Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε το Βασίλειο της Δανίας για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ ως προς τη χρηματοδότηση του TV2 από το κράτος μέλος αυτό (στο εξής: απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας).

20 Η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας δημοσιεύθηκε *στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως* της 14ης Μαρτίου 2003 (ΕΕ C 59, σ. 2). Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα.

21 Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις των δανικών αρχών που περιέχονταν σε έγγραφο της 24ης Μαρτίου 2003 καθώς και άλλα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονταν σε έγγραφα της 19ης Δεκεμβρίου 2003 και της 15ης Μαρτίου 2004. Επίσης, έλαβε τις παρατηρήσεις διαφόρων ενδιαφερομένων. Ο SBS υπέβαλε παρατηρήσεις με έγγραφο της 11ης Απριλίου 2003. Η Association of Commercial Television in Europe (ACT) υπέβαλε παρατηρήσεις με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003. Οι εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί Antena 3 TV και Gestevisión Telecinco υπέβαλαν παρατηρήσεις με έγγραφο της 16ης Απριλίου 2003. Η Viasat το έπραξε με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2003. Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 2003, η Επιτροπή διαβίβασε τις παρατηρήσεις αυτές στο Βασίλειο της Δανίας, το οποίο τις σχολίασε με έγγραφο της 12ης Σεπτεμβρίου 2003.

22 Η Επιτροπή έλαβε συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία από τον SBS με έγγραφα της 15ης Δεκεμβρίου 2003 και της 6ης Ιανουαρίου 2004. Η Επιτροπή μετέσχε σε σύσκεψη με τον SBS στις 17 Δεκεμβρίου 2003 και στις 9 Φεβρουαρίου 2004 με τις δανικές αρχές, οι οποίες υπέβαλαν τα σχόλιά τους επί των συμπληρωματικών πληροφοριακών στοιχείων του SBS με έγγραφο της 15ης Μαρτίου 2004.

23 Στις 17 Δεκεμβρίου 2003, διεξήχθη η γενική συνέλευση με την οποία συνεστήθη η TV2 A/S, κατ' εφαρμογήν του δανικού νόμου αριθ. 438 της 10ης Ιουνίου 2003, περί της TV2 A/S, με λογιστικά και φορολογικά αποτελέσματα από 1ης Ιανουαρίου 2003.

24 Με την απόφαση 2006/217/ΕΚ, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της TV 2/Danmark (ΕΕ 2006, L 85, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2006, L 368, σ. 112, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), η Επιτροπή αποφάσισε ότι «[η] ενίσχυση που χορηγήθηκε κατά την περίοδο 1995-2002 [από το Βασίλειο της Δανίας] στον [TV2] υπό τη μορφή πόρων από εισφορές και άλλων μέτρων που περιγράφονται

στην παρούσα απόφαση είναι συμβατή προς την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης, με εξαίρεση το ποσό 628,2 εκατομμυρίων [δανικών κορωνών]» (άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

25 Η Επιτροπή διέταξε την εκ μέρους του Βασιλείου της Δανίας ανάκτηση του ποσού αυτού, εντόκως, από την TV2 A/S (άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

26 Με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2004, το Βασίλειο της Δανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή ένα σχέδιο αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου της TV2 A/S. Το σχέδιο αυτό προέβλεπε, όσον αφορά τα χρηματοδοτούμενα από το κράτος μέτρα, εισφορά κεφαλαίου 440 εκατομμυρίων δανικών κορωνών (DKK) και τη μετατροπή σε κεφάλαιο ενός κρατικού δανείου 394 εκατομμυρίων DKK.

27 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2004 [C(2004) 3632 τελικό], επί της υποθέσεως N 313/2004 στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου TV 2/Danmark A/S (ΕΕ 2005, C 172, σ. 3, στο εξής: απόφαση περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου), η Επιτροπή κατέληξε ότι «η εισφορά κεφαλαίου 440 εκατομμυρίων DKK που προβλέπεται και η μετατροπή του χρέους σε ίδια κεφάλαια είναι αναγκαίες για την ανασύσταση του κεφαλαίου το οποίο χρειάζεται ο TV2, μετά τη μετατροπή του σε ανώνυμη εταιρία, προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώσει την αποστολή του που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας» (αιτιολογική σκέψη 53 της αποφάσεως περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή διαπίστωσε «ότι κάθε στοιχείο κρατικής ενισχύσεως που μπορεί να συνδέεται με την προβλεπόμενη αναδιάρθρωση κεφαλαίου της TV2 [A/S] συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ» (αιτιολογική σκέψη 55 της αποφάσεως περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου).

28 Κατά της αποφάσεως περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου ασκήθηκαν δύο προσφυγές ακυρώσεως, από τον SBS και τη Viasat, αντιστοίχως, που πρωτοκολλήθηκαν με τους αριθμούς υποθέσεων T-12/05 και T-16/05, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Διαδικασία

Υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04

29 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Ιουλίου 2004 και στις 3 Αυγούστου 2004, αντιστοίχως, η TV2 A/S και το Βασίλειο της Δανίας άσκησαν, αντιστοίχως, τις προσφυγές των υποθέσεων Τ-309/04 και Τ-317/04.

30 Με χωριστά δικόγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 και στις 17 Αυγούστου 2004 και πρωτοκολλήθηκαν με τους αριθμούς υποθέσεων Τ-317/04 R και Τ-309/04 R, αντιστοίχως, το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S υπέβαλαν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων με αίτημα την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ωστόσο, κατόπιν παραιτήσεως των διαδίκων αυτών από τις αιτήσεις τους ασφαλιστικών μέτρων, οι αιτήσεις αυτές διαγράφηκαν από το πρωτόκολλο με διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2004.

31 Με το δικόγραφο της προσφυγής του, το Βασίλειο της Δανίας ζήτησε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-309/04 και Τ-317/04. Η TV2 A/S και η Επιτροπή δεν αντιτάχθηκαν στο αίτημα αυτό.

32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Δεκεμβρίου 2004, η Viasat ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-317/04.

33 Με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 2005, το Βασίλειο της Δανίας ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής και του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση Τ-317/04, έναντι της Viasat. Ωστόσο, δεδομένου ότι η αίτηση παρεμβάσεως της Viasat απορρίφθηκε με διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 13ης Απριλίου 2005, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκρινε, με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2007, ότι παρείλκε η κρίση επί της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

34 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2, στις 10 και στις 13 Δεκεμβρίου 2004, αντιστοίχως, η Viasat και ο SBS ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-309/04 και η Union européenne de radio-télévision (UER) ζήτησε να παρέμβει στην υπόθεση αυτή υπέρ της TV2 A/S.

35 Με διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 18ης Απριλίου 2005 και της 6ης Ιουνίου 2005 έγιναν δεκτές οι αιτήσεις παρεμβάσεως της Viasat, του SBS και της UER.

36 Με έγγραφα της 14ης Ιανουαρίου 2005 και της 13ης Φεβρουαρίου 2005, η TV2 A/S ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής και του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση Τ-309/04 έναντι των παρεμβαινόντων. Οι παρεμβαίνοντες δεν προέβαλαν αντιρρήσεις ως προς τις αιτήσεις αυτές.

37 Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2007, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε τις εν λόγω αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

38 Με δικόγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2005, ο SBS ζήτησε τη συνεκδίκαση της υποθέσεως Τ-336/04 (SBS A/S και SBS Ltd κατά Επιτροπής) με τις υπό κρίση υποθέσεις και με την υπόθεση Τ-329/04 (Viasat κατά Επιτροπής). Οι λοιποί διάδικοι, πλην της UER, κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της εν λόγω αιτήσεως συνεκδικάσεως.

39 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου της 24ης Οκτωβρίου 2006, το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S κατέθεσαν, στις 10 Νοεμβρίου 2006, παρατηρήσεις επί του ζητήματος της διατηρήσεως του εννόμου συμφέροντός τους, κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου.

Υπόθεση Τ-329/04

40 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Αυγούστου 2004, η Viasat άσκησε την προσφυγή της υποθέσεως Τ-329/04.

41 Με δικόγραφα της 18ης Νοεμβρίου 2004, της 1ης και της 14ης Δεκεμβρίου 2004, αντιστοίχως, το Βασίλειο της Δανίας, η TV2 A/S, η UER και η British Broadcasting Corp. (BBC) ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

42 Με δικόγραφο της 9ης Δεκεμβρίου 2004, ο SBS ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Viasat.

43 Με διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 18ης Απριλίου 2005 και της 6ης Ιουνίου 2005, επιτράπηκε στο Βασίλειο της Δανίας, στην TV2 A/S και στην UER να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής και στον SBS να παρέμβει υπέρ της Viasat, αλλά η αίτηση παρεμβάσεως του BBC απορρίφθηκε.

44 Με έγγραφα της 6ης και της 17ης Δεκεμβρίου 2004, της 18ης Ιανουαρίου 2005, της 1ης Μαρτίου 2005 και της 30ής Μαΐου 2005, η Viasat ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής και του διορθωτικού στο υπόμνημα απαντήσεως, το οποίο κατατέθηκε στις 12 Μαΐου 2005, έναντι των παρεμβαινόντων. Ορισμένοι από τους διαδίκους αυτούς προέβαλαν αντιρρήσεις ως προς τις αιτήσεις αυτές.

45 Με δικόγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2005, ο SBS ζήτησε τη συνεκδίκαση της υποθέσεως T-336/04 με τις υποθέσεις T-309/04, T-317/04 και T-329/04. Οι λοιποί διάδικοι, πλην της UER, υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της εν λόγω αιτήσεως συνεκδικάσεως.

46 Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2007, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε εν μέρει τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

Υπόθεση T-336/04

47 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Αυγούστου 2004, ο SBS άσκησε την προσφυγή της υποθέσεως T-336/04.

48 Με δικόγραφα της 18ης Νοεμβρίου 2004, της 1ης, της 13ης και της 14ης Δεκεμβρίου 2004, αντιστοίχως, το Βασίλειο της Δανίας, η TV2 A/S, η UER και το BBC ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

49 Με δικόγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2004, η Viasat ζήτησε να παρέμβει υπέρ του SBS.

50 Με διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 15ης Απριλίου 2005 και της 10ης Μαΐου 2005, επιτράπηκε στο Βασίλειο της Δανίας, στην TV2 A/S και στην UER να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής και στη Viasat να παρέμβει υπέρ του SBS, η δε αίτηση παρεμβάσεως του BBC απορρίφθηκε.

51 Με έγγραφα της 29ης Δεκεμβρίου 2004, της 18ης Μαρτίου 2005, της 20ής Απριλίου 2005, της 27ης Μαΐου 2005 και της 8ης Ιουλίου 2005, ο SBS ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων στοιχείων του δικογράφου της προσφυγής, του υπομνήματος αντικρούσεως και του υπομνήματος απαντήσεως, έναντι των παρεμβαινόντων. Ορισμένοι από τους διαδίκους αυτούς προέβαλαν αντιρρήσεις ως προς τις αιτήσεις αυτές.

52 Με δικόγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2005, ο SBS ζήτησε τη συνεκδίκαση της υποθέσεως Τ-336/04 με τις υποθέσεις Τ-309/04, Τ-317/04 και Τ-329/04. Οι λοιποί διάδικοι, πλην της UER, υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της εν λόγω αιτήσεως συνεκδικάσεως.

53 Με διάταξη της 1ης Μαρτίου 2007, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε εν μέρει τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

54 Αφού άκουσε τις παρατηρήσεις των διαδίκων επί της συνεκδικάσεως, το Πρωτοδικείο θεωρεί, δυνάμει του άρθρου 50, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του, ότι πρέπει να συνεκδικασθούν οι υποθέσεις Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04 και Τ-336/04 προς έκδοση κοινής οριστικής αποφάσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

55 Στην υπόθεση Τ-309/04, η TV2 A/S, υποστηριζόμενη —εκτός από το αίτημα που αφορά τα έξοδα— από την UER, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση☒

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως☒

— επικουρικότερα, να μειώσει το ποσό του άρθρου 1, τελευταία περίοδος, της προσβαλλομένης αποφάσεως και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, κατά ποσό τουλάχιστον 167 εκατομμυρίων DKK, από το 1997, και να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέτρο που διατάσσει την καταβολή τόκων☒

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

56 Στην υπόθεση Τ-317/04, το Βασίλειο της Δανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση☒

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως☒

— επικουρικότερα, να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

57 Στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη, στην πρώτη από τις υποθέσεις αυτές, από τη Viasat και τον SBS, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

58 Στην υπόθεση Τ-329/04, η Viasat, υποστηριζόμενη από τον SBS, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά το κεφάλαιο της αποφάσεως αυτής με το οποίο η ενίσχυση κηρύσσεται σύμφωνη με την κοινή αγορά, δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

59 Στην υπόθεση Τ-336/04, ο SBS, υποστηριζόμενος από τη Viasat, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή διαπιστώνει με το άρθρο αυτό ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε στον TV2, μεταξύ του 1995 και του 2002, υπό τη μορφή του προϊόντος των ραδιοτηλεοπτικών τελών και άλλων μέτρων που απαριθμούνται στην απόφαση, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

60 Στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας, την TV2 A/S και την UER, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των προσφυγών Τ-309/04 και Τ-317/04

61 Με τα υπομνήματα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή διερωτάται αν το Βασίλειο της Δανίας και η TV2A/S εξακολουθούν να έχουν έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής

κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το καθαρό αποτέλεσμα της αποφάσεως αυτής και της αποφάσεως περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου είναι, αν ληφθούν υπόψη όλες οι παράμετροι, θετικό για τους εν λόγω προσφεύγοντες.

62 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής, ιδίως δε το ζήτημα της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, περιλαμβάνονται μεταξύ των λόγων απαραδέκτου δημοσίας τάξεως (διάταξη του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1987, 108/86, D. M. κατά Συμβουλίου και ΟΚΕ, Συλλογή 1987, σ. 3933, σκέψη 10, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 27ης Μαρτίου 2003, Τ-398/02 R, Linea GIG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1139, σκέψη 45), το Πρωτοδικείο οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν οι προσφεύγοντες έχουν έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 2005, Τ-228/00, Τ-229/00, Τ-242/00, Τ-243/00, Τ-245/00 έως Τ-248/00, Τ-250/00, Τ-252/00, Τ-256/00 έως Τ-259/00, Τ-265/00, Τ-267/00, Τ-268/00, Τ-271/00, Τ-274/00 έως Τ-276/00, Τ-281/00, Τ-87/00 και Τ-296/00, Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-787, σκέψη 22, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 2005, Τ-141/03, Sniace κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1197, σκέψη 22).

63 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 230 ΕΚ διακρίνει σαφώς μεταξύ του δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως των κοινοτικών οργάνων και των κρατών μελών, αφενός, και των φυσικών και νομικών προσώπων, αφετέρου, δεδομένου ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου αυτού παρέχει, μεταξύ άλλων, σε κάθε κράτος μέλος το δικαίωμα να αμφισβητήσει, με προσφυγή ακυρώσεως, τη νομιμότητα των αποφάσεων της Επιτροπής, χωρίς η άσκηση του δικαιώματος αυτού να εξαρτάται από τη δικαιολόγηση εννόμου συμφέροντος. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη δεν χρειάζεται να αποδείξουν ότι η πράξη της Επιτροπής την οποία προσβάλλουν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι αυτών για να είναι παραδεκτή η προσφυγή τους. Πάντως, για να μπορεί το κράτος μέλος να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά πράξεως της Επιτροπής, η πράξη αυτή πρέπει να σκοπεί στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2001, C-208/99, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-9183, σκέψεις 22 έως 24 και παρατιθέμενη νομολογία).

64 Όσον αφορά την προσφυγή που άσκησε το Βασίλειο της Δανίας, είναι πρόδηλο, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 230, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, ότι το πρσφεύγον αυτό, υπό την ιδιότητά του και μόνον ως κράτους μέλους, μπορεί παραδεκτώς να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως εν προκειμένω.

65 Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλομένη πράξη συνιστά απόφαση, καθόσον παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα.

66 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι το καθαρό αποτέλεσμα της προσβαλλομένης αποφάσεως και της αποφάσεως περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου είναι, αν ληφθούν υπόψη όλες οι παράμετροι, θετικό για το Βασίλειο της Δανίας, το οποίο, συνεπώς, δεν έχει έννομο συμφέρον, είναι προφανώς αλυσιτελής. Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός αυτός της Επιτροπής στηρίζεται στη μη αποδειχθείσα υπόθεση ότι η απόφαση περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου δεν θα ακυρωθεί από το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο των προσφυγών ακυρώσεως που εκκρεμούν αυτή τη στιγμή, τις οποίες άσκησαν ο SBS (υπόθεση Τ-12/05) και η Viasat (υπόθεση Τ-16/05) κατά της αποφάσεως αυτής.

67 Όσον αφορά την προσφυγή που άσκησε η TV2 A/S, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που την ασκεί έχει συμφέρον να επιτύχει την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Το συμφέρον αυτό πρέπει να είναι γεγενημένο και ενεστώς και εκτιμάται κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής (απόφαση Sniace κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 62, σκέψη 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, Τ-136/05, Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 34).

68 Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της πράξεως αυτής είναι ικανή από μόνη της να έχει έννομες συνέπειες ή, κατ' άλλη διατύπωση, ότι η προσφυγή είναι ικανή, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, Τ-310/00, MCI κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3253, σκέψη 44 και παρατιθέμενη νομολογία).

69 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε κατ' αρχάς ότι τα χρηματοοικονομικά μέτρα που ελήφθησαν υπέρ του TV2 έπρεπε να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις, στη συνέχεια εξέτασε αν οι τελευταίες αυτές μπορούσαν να θεωρηθούν σύμφωνες προς την κοινή αγορά, από πλευράς των προϋποθέσεων του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, εκτιμώντας εν προκειμένω αν η κρατική χρηματοδότηση ήταν ανάλογη προς την ανάγκη της

δημόσιας υπηρεσίας. Η Επιτροπή κατέληξε ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στον TV2 μεταξύ 1995 και του 2002 υπό τη μορφή προϊόντος των ραδιοτηλεοπτικών τελών και άλλων μέτρων που απαριθμούνται στην απόφαση συμβιβάζονταν με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, εξαιρουμένου ενός ποσού 628,2 εκατομμυρίων DKK (άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

70 Κατά την προσβαλλομένη απόφαση, τα μέτρα που χαρακτηρίζονται ως ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ελήφθησαν υπέρ της TV2 A/S και, συνεπώς, το Βασίλειο της Δανίας υποχρεώθηκε να αναζητήσει την ενίσχυση από την επιχείρηση αυτή (αιτιολογική σκέψη 163 και άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η TV2 A/S πράγματι μεταβίβασε στο Βασίλειο της Δανίας το σύνολο των ποσών που οφείλονταν προς εκτέλεση αυτής της υποχρεώσεως ανακτήσεως.

71 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι η TV2 A/S έχει έννομο συμφέρον ασκήσεως προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, με αίτημα τόσο την πλήρη όσο και τη μερική ακύρωσή της.

72 Συναφώς, σημειωτέον, πρώτον, ότι η υπό κρίση υπόθεση, η οποία αφορά απόφαση που διαπιστώνει την ύπαρξη ενισχύσεως εν μέρει συμβατής και εν μέρει ασυμβίβαστης προς την κοινή αγορά, διαφέρει από τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν αποφάσεις κηρύσσουσες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, απαράδεκτη λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος την προσφυγή που άσκησε ο δικαιούχος ενισχύσεως κατ' αποφάσεως της Επιτροπής χαρακτηρίζουσας ένα μέτρο ενισχύσεως ως πλήρως συμβατό προς την κοινή αγορά (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, Τ-212/00, Nuove Industrie Molisane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-347, και Sniace κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 62).

73 Επισημαίνεται, δεύτερον, ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες η Επιτροπή εκτίμησε, εν προκειμένω, αν οι επίμαχες ενισχύσεις συμβιβάζονται προς την κοινή αγορά δεν καθιστούν δυνατή την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής της TV2 A/S διά της κατατμήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως σε δύο μέρη, εκ των οποίων το ένα χαρακτηρίζει τα επίδικα μέτρα ως κρατικές ενισχύσεις εν μέρει ασυμβίβαστες, το δε έτερο ως εν μέρει συμβατές προς την κοινή αγορά.

74 Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε αν το σύνολο των επίμαχων μέτρων κρατικής χρηματοδοτήσεως αντιπροσώπευε, κατά το υπό εξέταση διάστημα, ποσό υπερβαίνον το καθαρό κόστος της υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος. Συνεπώς, το κοινοτικό όργανο εξέτασε σφαιρικά τα εν λόγω μέτρα και προέβη σε υπολογισμό από τον οποίο προέκυψε, εν τέλει, υπεραντιστάθμιση 628,2 εκατομμυρίων DKK, η οποία θεωρήθηκε ασυμβίβαστη, πράγμα το οποίο καθορίζει στη συνέχεια και αντιστοίχως το ποσό της ασυμβίβαστης προς την κοινή αγορά ενισχύσεως. Έτσι, η ανάλυση της Επιτροπής εμφαίνει την αλληλεξάρτηση και τον αδιαχώριστο χαρακτήρα των κρίσεων περί του συμβατού και περί του ασυμβιβάστου των επίδικων μέτρων.

75 Επομένως, η κατάσταση αυτή διαφέρει και από εκείνη που ώθησε τον κοινοτικό δικαστή να κηρύξει απαράδεκτη λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο δικαιούχος ενισχύσεως κατ' αποφάσεως της Επιτροπής καθόσον, με συγκεκριμένο σημείο του διατακτικού της αποφάσεως αυτής, κηρύχθηκε συμβατό με την κοινή αγορά ένα από τα τρία επίδικα μέτρα χρηματοδοτήσεως, θεωρούμενο κατ' ιδίαν (απόφαση Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 67, σκέψη 48).

76 Επιπλέον και για τους ίδιους λόγους με αυτούς που διατυπώνονται στην τελευταία περίοδο της σκέψεως 66 ανωτέρω, το έννομο συμφέρον της TV2 A/S δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η προσβαλλομένη απόφαση και η απόφαση περί της αναδιαρθρώσεως κεφαλαίου θα έχουν θετικό καθαρό συνολικό αποτέλεσμα.

77 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρέπει να εξετασθεί το παραδεκτό της προσφυγής της TV2 A/S κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον χαρακτηρίζει τα επίδικα μέτρα ως κρατικές ενισχύσεις, αφενός εν μέρει ασυμβίβαστες και αφετέρου εν μέρει συμβατές προς την κοινή αγορά, η προσφυγή εξακολουθεί να είναι παραδεκτή και από την τελευταία αυτή άποψη.

78 Υπενθυμίζεται ότι ο προσφεύγων μπορεί να επικαλεσθεί συμφέρον το οποίο αφορά μελλοντική νομική κατάσταση, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει ότι είναι ήδη βέβαιον ότι θα προσβληθεί η κατάσταση αυτή. Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλείται μελλοντικές και αβέβαιες καταστάσεις για να αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 1992, Τ-138/89, NBV και NVB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2181, σκέψη 33).

79 Από τη νομολογία που αφορά τις προσφυγές ακυρώσεως οι οποίες ασκούνται από τον δικαιούχο της ενισχύσεως κατ' αποφάσεως της Επιτροπής η οποία κηρύσσει την επίμαχη ενίσχυση πλήρως συμβατή με την κοινή αγορά ή κηρύσσει συμβατό με την κοινή αγορά το ένα από τα τρία επίδικα μέτρα χρηματοδοτήσεως προκύπτει ότι το έννομο συμφέρον μπορεί να συνάγεται από την ύπαρξη αποδεδειγμένου «κινδύνου» προσβολής της νομικής καταστάσεως των προσφευγόντων από ένδικες προσφυγές (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 67, σκέψη 43) ή ακόμη από το ότι ο εν λόγω «κίνδυνος» προσφυγών είναι γεγενημένος και ενεστώς (απόφαση Sniace κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 62, σκέψη 28) κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

80 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η TV2 A/S, με τις από 10 Νοεμβρίου 2006 παρατηρήσεις της και, κατόπιν, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επισήμανε ότι η Viasat άσκησε αγωγή κατά της ίδιας και του Βασιλείου της Δανίας, τον Φεβρουάριο του 2006, ενώπιον του Østre Landsret, με την οποία ζητείται να υποχρεωθούν, από κοινού ή αυτοτελώς, να καταβάλουν στη Viasat ποσό 200 εκατομμυρίων DKK, λόγω του ότι η κρατική ενίσχυση δεν είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και ότι αυτή η παράνομη ενίσχυση παρέσχε στον TV2 τη δυνατότητα να εφαρμόσει, για την πώληση του διαφημιστικού του χρόνου, στρατηγική χαμηλών τιμών που ζημίωσε τη Viasat. Η

TV2 A/S διευκρίνισε, πάντοτε χωρίς κανείς να αντιλέξει, ότι η διαδικασία αυτή ενώπιον του Østre Landsret έχει ανασταλεί εν αναμονή της εκδόσεως των αποφάσεων του Πρωτοδικείου επί των υποθέσεων που αφορούν τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

81 Μολονότι δεν αμφισβητείται ότι η TV2 A/S άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου πριν η Viasat ασκήσει αγωγή σε εθνικό δικαστήριο, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ο γεγενημένος και ενεστώς χαρακτήρας του κινδύνου ένδικης προσφυγής σε εθνικό επίπεδο κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής της TV2 A/S έχει αποδειχθεί σαφέστατα, δεδομένου ότι ο κίνδυνος αυτός δεν εξακολούθησε απλώς να υφίσταται, αλλά υλοποιήθηκε συγκεκριμένα με την αγωγή της Viasat που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, η διαδικασία επί της οποίας έχει ανασταλεί εν αναμονή, ακριβώς, της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

82 Επομένως, η TV2 A/S έχει έννομο συμφέρον ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως στο σύνολό της, δηλαδή και καθόσον αυτή χαρακτηρίζει τα επίδικα μέτρα ως κρατικές ενισχύσεις εν μέρει συμβατές με την κοινή αγορά.

83 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι οι υπό κρίση προσφυγές περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι παραδεκτές.

Επί της ουσίας

84 Οι προσφυγές Τ-309/04 και Τ-317/04 περιέχουν εννέα λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών

καθώς και τα έσοδα από διαφημίσεις που μεταβιβάστηκαν στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 δεν αποτελούν κρατικούς πόρους. Ο τρίτος αντλείται από εσφαλμένο υπολογισμό της υπεραντισταθμίσεως. Ο τέταρτος από το ότι η προβαλλόμενη υπεραντιστάθμιση συνιστά εύλογο κέρδος. Ο πέμπτος από το ότι, ελλείψει διεπιδοτήσεως, η υπεραντιστάθμιση δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Ο έκτος λόγος αντλείται από την ανυπαρξία κρατικής ενισχύσεως, δεδομένου ότι η κρατική χρηματοδότηση ανταποκρινόταν στο κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Ο έβδομος αντλείται από το ότι η υπεραντιστάθμιση αποτελεί αναγκαίο αποθεματικό για την εκτέλεση της αποστολής που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Ο όγδοος αντλείται από το παράνομο της ανακτήσεως της ενισχύσεως εις χείρας της TV2 A/S και από την παραβίαση των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου. Ο ένατος αντλείται από το παράνομο της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την ανάκτηση των τόκων.

85 Η προσφυγή της υποθέσεως Τ-329/04 περιλαμβάνει τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας ως υπηρεσίας γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος (στο εξής: ΥΓΟΕ). Ο δεύτερος αντλείται από την ακαταλληλότητα του κριτηρίου του αποτελεσματικού εμπορικού φορέα, υπό την έννοια του άρθρου 58 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, για την εκτίμηση της διεπιδοτήσεως της πωλήσεως διαφημιστικού χρόνου μέσω της χρηματοδοτήσεως της δημόσιας υπηρεσίας, και από το ότι η εκτίμηση αυτή έπρεπε να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού αποτελεσματικότητας του TV2. Ο τρίτος αντλείται από την ακαταλληλότητα του κριτηρίου της μεγιστοποιήσεως των εσόδων για την εκτίμηση αυτής της διεπιδοτήσεως.

86 Η προσφυγή της υποθέσεως Τ-336/04 περιλαμβάνει οκτώ λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, και των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, λόγω της διαπιστώσεως του συμβατού μιας ενισχύσεως η οποία ωστόσο είναι παράνομη διότι δεν έχει κοινοποιηθεί. Ο δεύτερος αντλείται από τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας ως ΥΓΟΕ. Ο τρίτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, και των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθώς και του πρωτοκόλλου του

Άμστερνταμ, λόγω της εγκρίσεως της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως βάσει του κριτηρίου της μεγιστοποιήσεως των εσόδων και βάσει της μετακυλίσεως του βάρους αποδείξεως στον SBS. Αντλείται επίσης από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Ο τέταρτος αντλείται από πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του κριτηρίου της μεγιστοποιήσεως των εσόδων. Ο πέμπτος αντλείται από παράνομη εφαρμογή, λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών της Επιτροπής, του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Ο έκτος από προδήλως εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ ως προς τη χορηγηθείσα στον TV2 Zulu ενίσχυση. Ο έβδομος από τη μη εξέταση της αναλογικότητας των καθαρών εσόδων του TV2 προς τις υποχρεώσεις του προς παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Ο όγδοος αντλείται από παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ και από πρόδηλα σφάλματα κατά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση του ελέγχου που ασκεί το δανικό κράτος στην εκ μέρους του TV2 εκπλήρωση της αποστολής του που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας.

87 Το Πρωτοδικείο θεωρεί αναγκαίο να εξετάσει κατ' αρχάς, από κοινού, τον πρώτο λόγο ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-329/04 και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-336/04, που αντλούνται από τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας ως ΥΓΟΕ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-329/04 και επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-336/04, που αντλούνται από τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας ως ΥΓΟΕ

— Επιχειρήματα των διαδίκων

88 Με τους υπό κρίση λόγους ακυρώσεως, ο SBS και η Viasat βάλλουν κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε τον καθορισμό των

υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας του TV2 ως αποδεκτό από πλευράς της εννοίας της ΥΓΟΕ. Ο καθορισμός αυτός είναι υπερβολικά γενικός και αόριστος.

89 Ο SBS επισημαίνει ότι οι υποχρεώσεις του TV2 προς παροχή δημόσιας υπηρεσίας, καθοριζόμενες με βάση τον προς επίτευξη σκοπό, αφήνουν στον εν λόγω ραδιοτηλεοπτικό σταθμό τη διακριτική ευχέρεια επιλογής των μέσων και, ως εκ τούτου, του παρέχουν τη δυνατότητα να περιλάβει οποιαδήποτε δραστηριότητα στην έννοια της χρηματοδοτούμενης από το κράτος δημόσιας υπηρεσίας.

90 Η δημόσια υπηρεσία μπορεί να καλύπτει μόνον τα μη προσοδοφόρα τηλεοπτικά προγράμματα, τουλάχιστον στις περιπτώσεις των παρεχόντων δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών σταθμών μικτής χρηματοδοτήσεως, δηλαδή χρηματοδοτούμενων τόσο από το κράτος όσο και από την πώληση διαφημιστικού χρόνου. Πράγματι, ο παρέχων δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικός σταθμός που τυγχάνει μικτής χρηματοδοτήσεως οδηγείται αναπόφευκτα στη μείωση των τιμών των διαφημίσεων, προκειμένου να μειώσει τα έσοδα των εμπορικών φορέων.

91 Ο καθορισμός της δημόσιας υπηρεσίας του TV2 είναι ανεπίτρεπτος, διότι δεν διαφέρει από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η δανική νομοθεσία στους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς.

92 Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε ορθώς την αποστολή του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας, δεδομένου ότι παρέλειψε να εξετάσει την αποστολή αυτή για το χρονικό διάστημα 1995-2000.

93 Εξάλλου, το να θεωρηθεί το σύνολο του προγράμματος του TV2 ως δημόσια υπηρεσία δεν συμβιβάζεται με την ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, διότι το σύνολο του προγράμματος αυτού δεν συνεπάγεται πρόσθετο κόστος, υπό την έννοια του σημείου 44 της ανακοινώσεως αυτής. Ακόμη και αν επιτρεπόταν ο κατά γενικό τρόπο καθορισμός της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, το να

θεωρείται το σύνολο του κόστους του ραδιοτηλεοπτικού σταθμού ως συνδεόμενο προς τη δημόσια υπηρεσία θα ήταν αντίθετο προς το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Συγκεκριμένα, η ερμηνεία αυτή παραγνωρίζει την προϋπόθεση ότι μόνο το κόστος το οποίο «δεν θα επιβάρυνε τον [ραδιοτηλεοπτικό σταθμό] σε διαφορετική περίπτωση» μπορεί να αντισταθμιστεί.

94 Η Viasat ισχυρίζεται ότι σημαντικό μέρος του προγράμματος των εκπομπών του TV2 ουδόλως διακρίνεται από τα δικά της προγράμματα και από αυτά της SBS A/S. Η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε εμπεριστατωμένη ανάλυση των κατηγοριών προγραμμάτων του TV2, να τις συγκρίνει με αυτές των εμπορικών τηλεοπτικών σταθμών και να εντοπίσει έτσι τις κατηγορίες που έχουν περιεχόμενο δημόσιας υπηρεσίας.

95 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την TV2 A/S, το Βασίλειο της Δανίας και την UER, ισχυρίζεται ότι η άποψη των προσφευγόντων στηρίζεται σε μια υπερβολικά στενή ερμηνεία της έννοιας της ΥΓΟΕ. Υπενθυμίζει την ελευθερία που αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ορισμού των ΥΓΟΕ, ελευθερία υπογραμμιζόμενη —όσον αφορά τον τομέα των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων— από το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ. Υπενθυμίζει ότι η αποστολή της προς άσκηση ελέγχου, όσον αφορά τον ορισμό της ΥΓΟΕ, περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν ο ορισμός αυτός πάσχει πρόδηλο σφάλμα.

96 Επισημαίνει ότι ο καθορισμός της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας δεν είναι ασαφής ούτε αόριστος και ουδόλως είναι ασυνήθης σε σχέση με τους τρόπους καθορισμού που έχουν γίνει δεκτοί εντός άλλων κρατών μελών. Η αιτίαση των προσφευγόντων αφορά, στην πραγματικότητα, όχι την ακρίβεια του καθορισμού αυτού, αλλά την έκταση της αποστολής που έχει ανατεθεί στον TV2. Ο ισχυρισμός ότι η ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων πρέπει να περιοριστεί στις μη προσοδοφόρες εκπομπές είναι εσφαλμένος. Το επιχείρημα ότι οι προσφεύγοντες προσφέρουν τα ίδια προγράμματα με τον TV2 δεν είναι βάσιμος και αποτελεί, εν πάση

περιπτώσει, υπερβολική απλούστευση το να λέγεται ότι, εφόσον οι εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί προσφέρουν τον ίδιο συνδυασμό προγραμμάτων, η παραγωγή του TV2 δεν μπορεί να αποτελεί ΥΓΟΕ.

97 Όσον αφορά την επίκριση που αντλείται από το ότι η Επιτροπή όφειλε να συγκρίνει τα προγράμματα του TV2 με αυτά των εμπορικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, το όργανο αυτό επισημαίνει ότι δεν είναι αυτός ο ρόλος του. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την έκταση της αποστολής που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας και διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προς τούτο.

98 Όσον αφορά την προβαλλόμενη ταύτιση των υποχρεώσεων του TV2 με τις επιβαλλόμενες στους εμπορικούς σταθμούς, η Επιτροπή παρατηρεί ότι από την αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι μόνον ο TV2 υποχρεούται ρητώς, σύμφωνα με το γράμμα του νόμου, να εκπληρώνει αποστολή συνιστάμενη στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Οι υποχρεώσεις του στο πλαίσιο αυτό βαίνουν πέραν των υποχρεώσεων από τις οποίες εξαρτάται η παροχή αδείας εκπομπών.

99 Εξάλλου, το γεγονός ότι ο TV2 τυγχάνει μικτής χρηματοδοτήσεως δεν ασκεί επιρροή στο ζήτημα του ορισμού της ΥΓΟΕ, δεδομένου ότι τούτο είναι ουσιώδες μόνο στο στάδιο της εξετάσεως της αναλογικότητας. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η απόκτηση μεριδίων αγοράς εκφραζομένων σε μονάδες ακροαματικότητας δεν αποτελούν τον λόγο υπάρξεως ενός ραδιοτηλεοπτικού σταθμού που παρέχει δημόσια υπηρεσία.

100 Τέλος, η Επιτροπή, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από το σημείο 44 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο της αποστολής που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας η οποία επιβάλλει σ' ένα ραδιοτηλεοπτικό σταθμό να προσφέρει πρόγραμμα ανταποκρινόμενο σε ορισμένα

κριτήρια και λαμβανομένου υπόψη του ότι γίνεται δεκτό ότι η αποστολή αυτή μπορεί να συνεπάγεται την προσφορά ενός ισορροπημένου και ποικίλου προγράμματος, όλα τα προγράμματα που διαμορφώνονται στο πλαίσιο μιας τέτοιας αποστολής πρέπει να θεωρούνται ως πρόσθετα, υπό την έννοια του εν λόγω σημείου 44.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

101 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, ότι, σύμφωνα με τη νομολογία (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997, Τ-106/95, FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-229, σκέψη 99) και τα όσα εκθέτει η Επιτροπή στην ανακοίνωση της 20ής Σεπτεμβρίου 2000, περί των υπηρεσιών κοινής ωφελείας στην Ευρώπη [COM(2000) 580 τελικό, σημείο 22], τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του τι θεωρούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος. Επομένως, ο ορισμός των εν λόγω υπηρεσιών από ένα κράτος μέλος μπορεί να αμφισβητηθεί από την Επιτροπή μόνο σε περίπτωση προδήλου σφάλματος (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Léger στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 2002, C-309/99, Wouters κ.λπ., Συλλογή 2002, σ. I-1577, I-1583, σημείο 162 απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2005, Τ-17/02, Olsen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2031, σκέψη 216).

102 Εξάλλου, τη σημασία των ΥΓΟΕ για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ανάγκη διασφαλίσεως της ορθής λειτουργίας τους εμφαίνει η διά της Συνθήκης του Άμστερνταμ προσθήκη του άρθρου 16 ΕΚ (βλ., συναφώς, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα S. Alber στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2001, C-340/99, TNT Traco, Συλλογή 2001, σ. I-4109, I-4112, σημείο 94, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. G. Jacobs στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-475/99, Ambulanz Glöckner, Συλλογή 2001, σ. I-8089, I-8094, σημείο 175, και της 20ής Νοεμβρίου 2003, C-126/01, GEMO, Συλλογή 2003, σ. I-13769, I-13772, σημείο 124, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2006, C-205/03 P, FENIN κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-6295, I-6297, σημείο 26, υποσημείωση 35 βλ., επίσης, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Μαΐου 2001, Τ-53/01 R, Poste Italiane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1479, σκέψη 132).

103 Όσον αφορά, ειδικότερα, την ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, το Δικαστήριο, με την απόφαση που εξέδωσε επί προδικαστικής παραπομπής στις 30 Απριλίου 1974, 155/73, Sacchi (Συλλογή τόμος 1974, σ. 217), η οποία αφορούσε, μεταξύ άλλων, το ζήτημα αν η παραχώρηση, από κράτος μέλος σε μια επιχείρηση, του δικαιώματος πραγματοποιήσεως κάθε είδους τηλεοπτικών εκπομπών, ακόμη και για διαφημιστικούς σκοπούς, παραβιάζει τους κανόνες ανταγωνισμού, έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι ο νόμος επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθορίζουν την ΥΓΟΕ της των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει προγράμματα γενικού περιεχομένου. Συγκεκριμένα, με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι «τίποτε στη Συνθήκη δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, για λόγους δημοσίου συμφέροντος μη οικονομικής φύσεως, να εξαιρούν τις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές […] από τον ελεύθερο ανταγωνισμό, παραχωρώντας το αποκλειστικό δικαίωμα της πραγματοποιήσεως τους σε ένα ή περισσότερα ιδρύματα» (απόφαση Sacchi, προπαρατεθείσα, σκέψη 14 βλ., επίσης, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Reischl στην υπόθεση αυτή, Συλλογή τόμος 1974, σ. 228, συγκεκριμένα σ. 241, και του γενικού εισαγγελέα P. Léger στην υπόθεση Wouters κ.λπ., προπαρατεθείσα στη σκέψη 101, σημείο 163).

104 Εξάλλου, τα κράτη μέλη, όταν διακήρυξαν, με το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ, ότι «το σύστημα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες κάθε κοινωνίας και με την ανάγκη να διασφαλίζεται η πολυφωνία στα μέσα ενημέρωσης», αναφέρθηκαν ευθέως στα συστήματα της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως που είχαν συσταθεί από αυτά και επιφορτιστεί με τη μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων γενικού περιεχομένου, προς όφελος όλου του πληθυσμού των εν λόγω κρατών.

105 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, με το ψήφισμα της 25ης Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες (ΕΕ C 30, σ. 1), τα κράτη μέλη και το Συμβούλιο επιβεβαίωσαν τη σημασία της ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων.

106 Με το ψήφισμα αυτό, τα κράτη μέλη, «λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες, επειδή επιτελούν πολιτιστικό, κοινωνικό και δημοκρατικό λειτούργημα υπέρ του κοινού συμφέροντος, είναι ζωτικής σημασίας για την εξασφάλιση της δημοκρατίας, του πλουραλισμού, της κοινωνικής συνοχής και της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας, τονίζοντας ότι η αύξηση της ποικιλομορ-

φίας των προγραμμάτων που προσφέρονται στο νέο περιβάλλον των μέσων μαζικής ενημέρωσης ενισχύει τη σημασία της συνολικής αποστολής των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και υπενθυμίζοντας ότι το [πρωτόκολλο του Άμστερνταμ] επιβεβαιώνει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αποστολή και τη χρηματοδότηση του συστήματος δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη», διαπίστωσαν και εξέφρασαν ρητώς ότι το πρωτόκολλο αυτό επιβεβαιώνει «την ομοθυμία [τους] να δώσουν έμφαση στον ρόλο των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών», ότι «οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ευρύ φάσμα προγραμμάτων σύμφωνα με την αποστολή τους, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, ώστε να απευθύνονται σε ολόκληρη την κοινωνία» και ότι, «στο πλαίσιο αυτό, νομιμοποιούνται οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί να στοχεύουν σε ένα ευρύ κοινό».

107 Η δυνατότητα των κρατών μελών να ορίζουν την ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων με γενικούς όρους, ώστε να συμπεριλαμβάνεται σε αυτήν η μετάδοση προγραμμάτων γενικού περιεχομένου, δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση επειδή ο δημόσιος ραδιοτηλεοπτικός σταθμός ασκεί και εμπορικές δραστηριότητες, όπως, μεταξύ άλλων, η πώληση διαφημιστικού χρόνου.

108 Συγκεκριμένα, μια τέτοια αμφισβήτηση συνεπάγεται ότι αυτός καθαυτόν ο ορισμός της ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων εξαρτάται από τον τρόπο χρηματοδοτήσεώς της. Η ΥΓΟΕ, όμως, ορίζεται κατ' αρχήν σε σχέση με το γενικό συμφέρον που επιδιώκει να εξυπηρετήσει και όχι σε σχέση με τους πόρους που εξασφαλίζουν την παροχή της. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, με το σημείο 36 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, «[το] θέμα του [καθορισμού της] δημόσιας υπηρεσίας δεν θα πρέπει να συγχέεται με το θέμα του χρηματοδοτικού μηχανισμού που επιλέγεται για την παροχή αυτών των υπηρεσιών».

109 Για τους ίδιους λόγους, κακώς ο SBS και η Viasat ισχυρίζονται ότι η ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων θα έπρεπε, τουλάχιστον οσάκις ο παρέχων δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικός σταθμός τυγχάνει μικτής χρηματοδοτήσεως, να περιορίζεται στη μετάδοση μη προσοδοφόρων εκπομπών. Ο ισχυρισμός ότι ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την παροχή ΥΓΟΕ οριζόμενης με

γενικούς όρους και με ποιοτικά κριτήρια και ο οποίος τυγχάνει μικτής χρηματοδοτήσεως θα οδηγηθεί αναπόφευκτα, μέσω τεχνητά χαμηλών τιμολογήσεων για την πώληση του διαφημιστικού του χρόνου, στην επιδότηση της εμπορικής του δραστηριότητας με την κρατική χρηματοδότηση της δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να απορριφθεί, διότι στηρίζεται σε προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει απαραιτήτως. Συγκεκριμένα, η συμπεριφορά αυτή δεν μπορεί να αποτελεί τίποτε περισσότερο από έναν κίνδυνο τον οποίο τα κράτη μέλη οφείλουν να προλάβουν, η δε Επιτροπή οφείλει σε περίπτωση επελεύσεώς του να επιβάλει κυρώσεις.

110 Όσον αφορά την εκ μέρους των προσφευγόντων αναφορά στο σημείο 44, δεύτερη περίοδος, της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, κατά το οποίο «[η αποστολή που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας] δικαιολογεί αντιστάθμιση εφόσον συνεπάγεται [πρόσθετο] κόστος το οποίο δεν θα επιβάρυνε τον [ραδιοτηλεοπτικό σταθμό] σε διαφορετική περίπτωση», το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η φράση αυτή, διά της αναφοράς στο πρόσθετο κόστος, δεν υπονοεί, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, ότι υφίσταται οπωσδήποτε, κατ' αντιδιαστολή, «μη πρόσθετο» κόστος και επομένως δεν σκοπεί στον αποκλεισμό της δυνατότητας να καθορισθεί ευρέως η ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων και, ως εκ τούτου, στον αποκλεισμό της δυνατότητας χρηματοδοτήσεως του συνολικού κόστους του παρέχοντος δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικού σταθμού.

111 Το σημείο 44 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων έχει ως μόνο σκοπό να εκφράσει, με όρους που μπορούν να καλύπτουν όλες τις πιθανές περιπτώσεις, από την ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων που καθορίζεται στενά και από αμιγώς ποσοτικής απόψεως μέχρι την ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων που καθορίζεται ευρέως και από ποιοτικής απόψεως, την επιταγή της αναλογικότητας η οποία ισχύει ως προς την αποκατάσταση των δαπανών παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Επομένως, το να θεωρείται, σύμφωνα με την έκφραση της Επιτροπής, ότι όλα τα προγράμματα που διαμορφώνονται στο πλαίσιο μιας ΥΓΟΕ ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων οριζόμενης ευρέως και από ποιοτικής απόψεως είναι πρόσθετα, υπό την έννοια του σημείου 44 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων και, επομένως, το να θεωρείται ότι όλες οι δαπάνες του επιφορτισμένου με ΥΓΟΕ ραδιοτηλεοπτικού σταθμού μπορούν να χρηματοδοτούνται από το κράτος ουδόλως ενέχει σφάλμα, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες.

112 Το Πρωτοδικείο προσθέτει ότι, αν γίνει δεκτή η άποψη των προσφευγόντων, θα περιέλθουν εν τοις πράγμασι σε δυσμενή θέση τα συστήματα τηλοψίας που παρέχουν δημόσια υπηρεσία στο πλαίσιο των οποίων ο παρέχων δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικός σταθμός δεν έχει πρόσβαση στη χρηματοδότηση μέσω των διαφημίσεων και εξαρτάται, για το σύνολο των δαπανών του, από την κρατική ενίσχυση. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη των προσφευγόντων, ακόμη και στις περιπτώσεις αυτές, ορισμένες δαπάνες —δηλαδή οι φερόμενες ως «μη πρόσθετες» δαπάνες, την αναγκαία ύπαρξη των οποίων θέλουν να συναγάγουν οι προσφεύγοντες από το γράμμα του σημείου 44 της ανακοινώσεως περί των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων— δεν θα μπορούσαν να αντισταθμιστούν από το κράτος. Αυτό εκφράζει κατ' ουσίαν η Επιτροπή ισχυριζόμενη ότι η άποψη των προσφευγόντων προϋποθέτει ότι, χωρίς κρατική ενίσχυση, ο TV2 θα εξακολουθούσε παρά ταύτα να υφίσταται ως χρηματοδοτούμενος από ιδιωτικούς πόρους ραδιοτηλεοπτικός σταθμός, πράγμα το οποίο ωστόσο διαψεύδεται από τα πραγματικά περιστατικά.

113 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η αρμοδιότητα των κρατών μελών για τον καθορισμό της ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων με ευρείς όρους και ποιοτικά κριτήρια, ώστε να καλύπτει ευρύ φάσμα προγραμμάτων, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, όπως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η δυνατότητα των εν λόγω κρατών μελών να καταφεύγουν, για τη χρηματοδότηση της ΥΓΟΕ αυτής, στη χρηματοδότηση από τις διαφημίσεις.

114 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθεί αν εν προκειμένω η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας, με την προσβαλλομένη απόφαση, ότι ο εκ μέρους του Βασιλείου της Δανίας ορισμός της ανατεθείσας στον TV2 ΥΓΟΕ μπορούσε να γίνει δεκτός.

115 Με την αιτιολογική σκέψη 84 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι «ο TV2 έχει εκ του [δανικού] νόμου την υποχρέωση να παρέχει σε ολόκληρο τον δανικό πληθυσμό, ως δημόσια υπηρεσία, "μέσω τηλεόρασης, ραδιοφώνου και Διαδικτύου, ευρεία επιλογή προγραμμάτων και υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων ειδήσεων, γενικής πληροφόρησης, εκπαίδευσης, τέχνης και ψυχαγωγίας"». Με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην οποία παρατίθεται ο δανικός νόμος ο οποίος προβλέπει ότι «η προσφορά [τηλεοπτικών προγραμμάτων εκ μέρους του TV2] έχει ως στόχο την παροχή ποιοτικού υλικού, καθώς και πολύπλευρης και ποικίλης ύλης», ότι «[κ]ατά τον σχεδιασμό του προγράμματος πρώτιστο μέλημα

αποτελεί η ελευθερία της πληροφορίας και του λόγου» και ότι «ιδιαίτερη έμφαση δίδεται εξάλλου σε θέματα δανικής γλώσσας και πολιτισμού».

116 Με την αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι «[α]ν και η υποχρέωση παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών του TV2 είναι ποιοτικής φύσεως και μάλλον ευρέως οριζόμενη, […] ένας ευρύς ορισμός της αποστολής είναι σύμφωνος με την ανακοίνωση περί ραδιοτηλεόρασης».

117 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η εκτίμηση αυτής της Επιτροπής δεν είναι εσφαλμένη. Βεβαίως, ο ορισμός τον οποίο επέλεξαν οι δανικές αρχές είναι ευρύς, δεδομένου ότι είναι κυρίως ποιοτικής φύσεως και ως εκ τούτου αφήνει τον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό ελεύθερο να διαμορφώσει το πρόγραμμά του. Ωστόσο, η αιτίαση των προσφευγόντων περί ασάφειας δεν ευσταθεί. Αντιθέτως, η αποστολή του TV2 είναι απολύτως σαφής και ακριβής: να προτείνει στο σύνολο του δανικού πληθυσμού ένα ποικίλο τηλεοπτικό πρόγραμμα το οποίο σκοπεί στην παροχή ποιοτικής, πολύπλευρης και ποικίλης ύλης.

118 Εξάλλου, κατά το μέτρο που, με αυτή την αιτίαση περί ασαφείας, οι προσφεύγοντες έχουν ως σκοπό να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ελευθερία που άφησαν οι δανικές αρχές στον TV2 για τον καθορισμό του προγράμματός του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ελευθερία αυτή ουδόλως είναι ασυνήθης, αλλά αντιθέτως ένας παρέχων δημόσια υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικός σταθμός τυγχάνει, υπό την επιφύλαξη βεβαίως της τηρήσεως των ποιοτικών προδιαγραφών που οφείλει να πληροί ως φορέας επιφορτισμένος με την ΥΓΟΕ της τηλεοράσεως, ορισμένης δημοσιογραφικής ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, ως προς τη συγκεκριμένη επιλογή των προγραμμάτων. Συναφώς, ορθώς η UER, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής, υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα που έχει για τη διαφύλαξη της ελευθερίας εκφράσεως η

δημοσιογραφική ανεξαρτησία έναντι των δημοσίων αρχών της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, ελευθερίας εκφράσεως η οποία, κατά το άρθρο 11 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, του οποίου η διακήρυξη έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ C 364, σ. 1), και το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), περιλαμβάνει «την ελευθερία γνώμης και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς την ανάμειξη δημοσίων αρχών και αδιακρίτως συνόρων».

119 Όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή κακώς επέλεξε τον ορισμό της αποστολής που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας εκ μέρους του TV2, όπως αυτός προβλεπόταν στον νόμο περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, όπως ίσχυε το 2000, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ουδόλως προκύπτει ότι ο ορισμός αυτός, τον οποίο χρησιμοποιεί η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως και ο οποίος αντλείται στην πραγματικότητα από τον νόμο περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, στη δημοσιευθείσα κωδικοποίησή του υπ' αριθ. 203 της 22ας Μαρτίου 2001, δεν εκθέτει ορθώς τις προϋποθέσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που υπείχε ο TV2 και κατά το προ του 2000 μέρος του υπό έρευνα διαστήματος. Έτσι, ο ορισμός αυτός και ο προηγουμένως ισχύων (ο οποίος περιεχόταν στον νόμο περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων στη δημοσιευθείσα κωδικοποίησή του υπ' αριθ. 578 της 24ης Ιουνίου 1994) προβλέπουν αμφότεροι τις ίδιες απαιτήσεις για την «παροχή ποιοτικού υλικού, καθώς και πολύπλευρης και ποικίλης ύλης», οι οποίες είναι οι κύριες ποιοτικές απαιτήσεις της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων με την παροχή της οποίας έχει επιφορτισθεί ο TV2. Επιπλέον, ο δύο αυτοί ορισμοί έχουν ως κοινό σημείο το ότι προβλέπουν ότι στις απαιτήσεις αυτές υπόκειται το σύνολο των δραστηριοτήτων ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του TV2.

120 Όσον αφορά την αιτίαση των προσφευγόντων περί του ότι ο καθορισμός της δημόσιας υπηρεσίας την οποία παρέχει ο TV2 είναι ανεπίτρεπτος, διότι δεν διαφέρει από τις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο νόμος στους εμπορικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, η Επιτροπή, με την αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ισχυρίζεται ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των προϋποθέσεων παροχής αδείας τις οποίες πρέπει να πληροί, χάριν του γενικού συμφέροντος, μια εμπορική επιχείρηση τηλεοπτικών μεταδόσεων και της εκ μέρους του κράτους αναθέσεως

αποστολής γενικού συμφέροντος σε δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση. Είναι πρόδηλο ότι τέτοια αποστολή έχει ανατεθεί στον TV2 και ότι η αποστολή αυτή βαίνει πέραν των υποχρεώσεων που επιβάλλει το δανικό δίκαιο σε κάθε εμπορικό ραδιοτηλεοπτικό σταθμό. Επιπλέον, η Επιτροπή εκθέτει ότι, από τους προσφεύγοντες, μόνον η SBS A/S υπόκειται στο δανικό δίκαιο και μπορεί συνεπώς να προβάλει το επιχείρημα αυτό, ενώ η SBS Ltd και η Viasat ασκούν τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με άδειες που παρέχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στη δανική κανονιστική ρύθμιση.

121 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα επιχειρήματα αυτά της Επιτροπής είναι ορθά. Αν η SBS A/S, όπως κάθε ραδιοτηλεοπτικός σταθμός που εμπίπτει στο δανικό δίκαιο, υποβλήθηκε, προκειμένου να τύχει αδείας μεταδόσεων, σε ορισμένες υποχρεώσεις υπαγορευόμενες από το γενικό συμφέρον, οι οποίες υπενθυμίζονται στην αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως η υποχρέωση μεταδόσεως τοπικών προγραμμάτων τουλάχιστον μία ώρα την ημέρα και μεταδόσεως σημαντικού μέρους του προγράμματός τους στη δανική γλώσσα ή για το δανικό κοινό, ωστόσο οι υποχρεώσεις αυτές δεν είναι συγκρίσιμες προς τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που υπέχει ο TV2. Οι τελευταίες αυτές αφορούν την παροχή σε ολόκληρο τον δανικό πληθυσμό ποικίλου προγράμματος το οποίο ανταποκρίνεται στις επιταγές περί παροχής ποιοτικής, πολύπλευρης και ποικίλης ύλης. Οι υποχρεώσεις αυτές διέπουν το σύνολο της δραστηριότητας τηλεοπτικών μεταδόσεων του TV2 κατά τρόπο δεσμευτικότερο απ' ό,τι οι ελάχιστες υποχρεώσεις που προβλέπει ο δανικός νόμος για την παροχή αδείας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων. Επομένως, ορθώς η Επιτροπή, με την αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλομένης αποφάσεως, απέρριψε το επιχείρημα των προσφευγόντων που αντλείται, κατ' ουσίαν, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

122 Το επιχείρημα που αντλείται από το ότι δεν έπρεπε να αναγνωρισθεί στον TV2 το καθεστώς σταθμού που παρέχει δημόσια υπηρεσία, διότι το πρόγραμμά του δεν διαφέρει από το πρόγραμμα των εμπορικών σταθμών, και από το ότι η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε συγκριτική μελέτη του προγράμματος του TV2 και των εμπορικών σταθμών πρέπει να απορριφθεί.

123 Το να γίνει δεκτό το επιχείρημα αυτό και, συνεπώς, να εξαρτηθεί, μέσω συγκριτικής μελέτης των προγραμμάτων, ο ορισμός της ΥΓΟΕ ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων από το εύρος των προγραμμάτων των εμπορικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών θα είχε ως αποτέλεσμα να στερηθούν τα κράτη μέλη την αρμοδιότητά τους να καθορίζουν τη δημόσια υπηρεσία. Συγκεκριμένα, ο ορισμός της ΥΓΟΕ θα εξαρτιόταν, οπωσδήποτε, από τους εμπορικούς φορείς και από και από τις αποφάσεις τους περί μεταδόσεως ή μη ορισμένων προγραμμάτων. Όπως ορθώς επισημαίνει η TV2 A/S, τα κράτη μέλη, οσάκις ορίζουν την αποστολή που συνίσταται στην παροχή της δημόσιας υπηρεσίας ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, δεν μπορούν να περιορίζονται από τις δραστηριότητες των εμπορικών τηλεοπτικών σταθμών.

124 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι ο ευρύς και με ποιοτικά κριτήρια καθορισμός της ΥΓΟΕ των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων την οποία παρέχει ο TV2 δεν ήταν προδήλως εσφαλμένος και συνεπώς μπορούσε να γίνει δεκτός.

125 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-329/04 και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-336/04 πρέπει να απορριφθούν.

126 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να εξετασθούν διαδοχικά ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, αντλούμενοι, ο μεν πρώτος, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ο δε δεύτερος, από παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών καθώς και τα έσοδα από διαφημίσεις που μεταβιβάζονται στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 δεν αποτελούν κρατικούς πόρους.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, αντλούμενου από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

127 Το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S ισχυρίζονται, κατ' ουσίαν, ότι με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή έλαβε θέση επί των ζητημάτων που δεν περιέχονταν στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, ότι αν δεν είχε χωρήσει η εν λόγω προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας η προσβαλλομένη απόφαση θα ήταν διαφορετική και ότι διάφορα συγκεκριμένα στοιχεία όφειλαν να ωθήσουν την Επιτροπή να είναι σαφέστερη με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας.

128 Πρώτον, με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας παρουσιάστηκε ως αντικείμενο της επίσημης διαδικασίας ελέγχου η εξακρίβωση του αν η προβαλλόμενη υπεραντιστάθμιση είχε όντως χρησιμεύσει, κατά το υπό εξέταση διάστημα, για τη διεπιδότηση των εμπορικών δραστηριοτήτων του TV2. Η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας ουδόλως αναφέρθηκε στην αρχή του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΑΙΕΥΣΟΑ) ως σημαντικό νομικό στοιχείο. Αντιθέτως, η απόφαση αυτή είχε την έννοια ότι η Επιτροπή δεν είχε την πρόθεση να ασχοληθεί με συγκεκριμένη εξέταση του αν τηρήθηκε η ΑΙΕΥΣΟΑ. Συνεπώς, το περιεχόμενό της δεν δικαιολογούσε την προβολή επιχειρηματολογίας στηριζόμενης στο ζήτημα αν είχε τηρηθεί η ΑΙΕΥΣΟΑ όσον αφορά την προβαλλόμενη υπεραντιστάθμιση. Ωστόσο, η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση, αποφάνθηκε επί του ζητήματος αν το Βασίλειο της Δανίας συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

129 Δεύτερον, υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή θα είχε εκτιμήσει διαφορετικά τον φάκελο της υποθέσεως αν το Βασίλειο της Δανίας ήταν σε θέση να αναπτύξει τα επιχειρήματά του

και να υποβάλει τα σχετικά έγγραφα. Πράγματι, με την προσβαλλομένη απόφαση προβάλλεται ως αιτιολογία, μεταξύ άλλων, η ανεπάρκεια των στοιχείων που προέβαλε το Βασίλειο της Δανίας για να αποδείξει την τήρηση της ΑΙΕΥΣΟΑ.

130 Τρίτον, η Επιτροπή ουδέποτε υποστήριξε ότι η υπεραντιστάθμιση για τις δαπάνες παροχής δημόσιας υπηρεσίας στις οποίες υποβλήθηκε ένας δημόσιος οργανισμός, χωρίς στην πραγματικότητα να έχει υπάρξει διεπιδότηση, μπορεί να αποτελεί από μόνη της κρατική ενίσχυση αντίθετη στη Συνθήκη. Τούτο δεν προκύπτει ούτε από την ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, κατά την οποία η υπεραντιστάθμιση αποτελεί πρόβλημα μόνο σε περίπτωση διεπιδοτήσεως των εμπορικών δραστηριοτήτων (σημείο 58 της ανακοινώσεως αυτής) ή οσάκις υπάρχει άλλο είδος επιδράσεως στην ανάπτυξη του εμπορίου σε βαθμό αντίθετο στο κοινοτικό συμφέρον (σημείο 29, περίπτωση iii). Οι εξελίξεις που προηγήθηκαν της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας ώθησαν το Βασίλειο της Δανίας να θεωρήσει ότι η υπεραντιστάθμιση από μόνη της δεν θεωρούνταν πρόβλημα.

131 Η TV2 A/S παρατηρεί ότι το αν υπέβαλε παρατηρήσεις ως απάντηση στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας στερείται επιρροής υπό το πρίσμα του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Ως ενδιαφερόμενη και, επιπλέον, άμεσα θιγόμενη από μια αρνητική απάντηση έχει πρόδηλο έννομο συμφέρον για την τήρηση του πλαισίου που καθορίζεται με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας.

132 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη, κατ' ουσίαν, στην υπόθεση Τ-309/04, από τον SBS, υπενθυμίζει, πρώτον, ότι η απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου δεν μπορεί να περιέχει εξαντλητική και λεπτομερή γνωμοδότηση επί της υποθέσεως. Εξάλλου, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας περιέχει εξαντλητική περιγραφή των ζητημάτων που συνδέονται τόσο με την υπεραντιστάθμιση του κόστους παροχής δημόσιας υπηρεσίας όσο και με την εφαρμογή της ΑΙΕΥΣΟΑ. Εξάλλου, το Βασίλειο της Δανίας δεν ερμήνευσε την απόφαση αυτή υπό την έννοια ότι η έρευνα αφορούσε αποκλειστικώς τη διεπιδότηση.

133 Όσον αφορά την TV2 A/S, δεδομένου ότι η επιχείρηση αυτή δεν υπέβαλε παρατηρήσεις στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας ελέγχου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εθίγησαν τα δικαιώματα άμυνάς της.

134 Δεύτερον, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι τα στοιχεία στα οποία αναφέρεται το Βασίλειο της Δανίας με το δικόγραφο της προσφυγής του και τα οποία αφορούν την ΑΙΕΥΣΟΑ θα συνεπάγονταν διαφορετικό αποτέλεσμα από αυτό στο οποίο κατέληξε με την προσβαλλομένη απόφαση.

135 Τρίτον, όσον αφορά τις δήθεν ειδικές συνθήκες, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η διττή λειτουργία των δανικών αρχών, τόσο ως δημόσιας αρχής όσο και ως οιονεί επενδυτή, συνεπάγεται ότι πρέπει να γίνεται διάκριση όσον αφορά την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων. Οι κανόνες αυτοί είναι διαφορετικοί αναλόγως του αν έχουν εφαρμογή επί του κράτους ως «δημόσιας αρχής» ή του κράτους ως επενδυτή. Η ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων περιέχει κατευθυντήριες γραμμές μόνον όσον αφορά την αντιστάθμιση που παρέχεται για τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, αλλά όχι όσον αφορά τις επενδύσεις από το κράτος σε δημόσια επιχείρηση, υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Όσον αφορά την αντιστάθμιση της παροχής δημόσιας υπηρεσίας, κατ' αρχήν πρόκειται περί κρατικής ενισχύσεως. Ωστόσο, η Επιτροπή ελέγχει αν έχει εφαρμογή η παρέκκλιση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Όσον αφορά τις επενδύσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις, το κύριο καθήκον της Επιτροπής είναι να εκτιμήσει αν η κρατική παρέμβαση μπορεί να εξομοιωθεί προς αυτή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

136 Κατά παγία νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία που κινείται κατά ενός προσώπου και που μπορεί να καταλήξει σε βλαπτική για το πρόσωπο αυτό πράξη αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου και πρέπει να

διασφαλίζεται ακόμη και όταν δεν υφίσταται ειδική ρύθμιση (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1986, 234/84, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2263, σκέψη 27, της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-301/87, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-307, σκέψη 29, της 21ης Μαρτίου 1990, C-142/87, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-959, σκέψη 46, και της 5ης Οκτωβρίου 2000, C-288/96, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-8237, σκέψη 99 και παρατιθέμενη νομολογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-228/99 και T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-435, σκέψη 121). Η αρχή αυτή απαιτεί να έχει δοθεί η δυνατότητα στο πρόσωπο κατά του οποίου η Επιτροπή κίνησε διοικητική διαδικασία, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του ως προς το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων από την Επιτροπή πραγματικών περιστατικών και συνθηκών και ως προς τα έγγραφα που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή προκειμένου να στηρίξει τον ισχυρισμό της ότι συντρέχει παραβίαση του κοινοτικού δικαίου (προπαρατεθείσα απόφαση της 10ης Ιουλίου 1986, Βέλγιο κατά Επιτροπής, σκέψη 27).

137 Όσον αφορά τα δικαιώματα των επιχειρήσεων που είναι δικαιούχοι κρατικών ενισχύσεων, επισημαίνεται ότι η διοικητική διαδικασία που αφορά κρατικές ενισχύσεις κινείται μόνον κατά του οικείου κράτους μέλους (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, C-74/00 P και C-75/00 P, Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7869, σκέψη 81). Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, οι δικαιούχοι των ενισχύσεων επιχειρήσεις θεωρούνται απλώς ως ενδιαφερόμενοι (απόφαση Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 136, σκέψη 122). Επομένως οι ενδιαφερόμενοι, όπως εν προκειμένω η TV2 A/S, δεν μπορούν να επικαλεστούν τα δικαιώματα άμυνας που αναγνωρίζονται στα πρόσωπα κατά των οποίων κινείται η διαδικασία, αλλά διαθέτουν απλώς και μόνο το δικαίωμα συμμετοχής στη διοικητική διαδικασία, στον ανάλογο βαθμό, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως [προπαρατεθείσα απόφαση Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, σκέψη 83, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, T-371/94 και T-394/94, British Airways κ.λπ. και British Midland Airways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2405, σκέψη 60, και της 31ης Μαΐου 2006, T-354/99, Kuwait Petroleum (Nederland) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-1475, σκέψη 80].

138 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1) οσάκις η Επιτροπή αποφασίζει να κινήσει την επίσημη διαδικασία ελέγχου, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας μπορεί να περιορίζεται στην επανάληψη των προσφόρων πραγματικών και νομικών στοιχείων, στην παράθεση προσωρινής εκτιμήσεως του επίδικου κρατικού μέτρου, με σκοπό να

προσδιοριστεί αν το μέτρο έχει χαρακτήρα ενισχύσεως, και στην παράθεση των λόγων που γεννούν αμφιβολίες ως προς το συμβιβαστό του με την κοινή αγορά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-269/99, Τ-271/99 και Τ-272/99, Diputación Foral de Guipúzcoa κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-4217, σκέψη 104).

139 Επομένως, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας πρέπει να παρέχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να μετέχουν αποτελεσματικά στην επίσημη διαδικασία ελέγχου, στο πλαίσιο της οποίας θα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν τα επιχειρήματά τους. Προς τον σκοπό αυτόν, αρκεί τα ενδιαφερόμενα μέρη να γνωρίζουν τη συλλογιστική που οδήγησε την Επιτροπή να θεωρήσει προσωρινώς ότι το επίμαχο μέτρο συνιστούσε ενδεχομένως νέα ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 2002, Τ-195/01 και Τ-207/01, Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2309, σκέψη 138, και Diputación Foral de Guipúzcoa κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 138, σκέψη 105).

140 Ακόμη και ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η ΑΙΕΥΟΑ, την οποία επικαλέσθηκαν το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S, είναι λυσιτελής για την εκτίμηση, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, της κρατικής χρηματοδοτήσεως της παροχής δημοσίων υπηρεσιών, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι θα μπορούσε να δημιουργήσει στους προσφεύγοντες την εντύπωση ότι η υπεραντιστάθμιση δεν δημιουργούσε δυσχέρειες υπό το πρίσμα της απαγορεύσεως των κρατικών ενισχύσεων παρά μόνο σε περίπτωση διεπιδοτήσεως και, επομένως, να μην αναπτύξουν τη βασιζόμενη στην ΑΙΕΥΟΑ επιχειρηματολογία τους.

141 Αντιθέτως, με το σημείο 54 της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή, επικαλούμενη την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-53/00, Ferring (Συλλογή 2001, σ. I-9067, σκέψη 27), εκθέτει ότι ο χαρακτηρισμός ως κρατικής ενισχύσεως μιας χρηματοδοτήσεως που σκοπεί στην αντιστάθμιση του κόστους των υποχρεώσεων παροχής δημοσίων υπηρεσιών εξαρτάται από το ζήτημα αν η αντιπαροχή υπερβαίνει το καθαρό επιπλέον κόστος που αντιστοιχεί στην εκτέλεση της αποστολής αυτής. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, αν η αρωγή βρίσκεται σε εύλογη σχέση με το καθαρό κόστος της αποστολής που συνίσταται στην παροχή δημόσιας

υπηρεσίας, τούτο σημαίνει ότι κανένα πραγματικό πλεονέκτημα δεν παρασχέθηκε στον TV2 σε σχέση με τους ανταγωνιστές του. Η Επιτροπή προβαίνει σε παρεμφερείς διαπιστώσεις σε άλλα σημεία της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας (βλ. σημεία 62, 63, 79 και 83 της αποφάσεως αυτής).

142 Το ότι η Επιτροπή θεώρησε, με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, ότι όφειλε να εξακριβώσει αν υπήρξε διεπιδότηση κατά το υπό έρευνα διάστημα (βλ. σημείο 68 της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας) δεν μπορεί να σημαίνει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, ελλείψει τέτοιας διεπιδοτήσεως, δεν υπάρχει κρατική ενίσχυση. Η ανωτέρω κρίση της Επιτροπής εξηγείται από το ότι ήταν φυσικό, στο πλαίσιο της εκ των υστέρων εκτιμήσεως των επίδικων μέτρων, να διερωτηθεί αν τα μέτρα αυτά είχαν πράγματι ως συνέπεια τη διεπιδότηση κατά το υπό έρευνα διάστημα.

143 Εξάλλου και υπό την επιφύλαξη, μία ακόμη φορά, του ζητήματος της λυσιτέλειας της ΑΙΕΥΣΟΑ για την εκτίμηση της κρατικής χρηματοδοτήσεως της παροχής δημόσιας υπηρεσίας υπό το πρίσμα των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, δεν μπορεί, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Βασίλειο της Δανίας, να συναχθεί από την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας (σημείο 71, τελευταία περίοδος) ότι η Επιτροπή εξέθεσε ότι δεν είχε την πρόθεση να προβεί σε εξέταση της τηρήσεως της ΑΙΕΥΣΟΑ. Πράγματι, στην εν λόγω σκέψη 71, τελευταία περίοδος, η Επιτροπή απλώς παρέθεσε τον ισχυρισμό των δανικών αρχών ότι ενήργησαν όπως ένας ιδιώτης επιχειρηματίας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

144 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι κακώς το Βασίλειο της Δανίας ισχυρίζεται ότι η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας την ώθησε να μην αναπτύξει περαιτέρω, στο στάδιο της επίσημης διαδικασίας ελέγχου, τη βασιζόμενη στην ΑΙΕΥΣΟΑ άποψή του, κατά την οποία ενήργησε ως ιδιώτης επενδυτής υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς

έναντι του TV2. Για τους ίδιους λόγους, κακώς η TV2 A/S ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας, απέστη του πλαισίου εξετάσεως που καθορίστηκε με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας.

145 Τέλος, καμία ιδιαίτερη περίσταση δεν επέβαλλε στην Επιτροπή να είναι σαφέστερη απ' ό,τι υπήρξε με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας. Συναφώς και αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται το Βασίλειο της Δανίας, δεν προκύπτει από την ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων ότι η υπεραντιστάθμιση μπορεί να προκαλέσει δυσχέρειες μόνο σε περίπτωση αποδεδειγμένης διεπιδοτήσεως.

146 Υπό τις συνθήκες αυτές, από τις οποίες προκύπτει ότι ούτε τα δικαιώματα άμυνας του Βασιλείου της Δανίας ούτε τα πιο περιορισμένα δικαιώματα που η TV2 A/S αντλεί από την ιδιότητά της ως ενδιαφερομένου παραβιάστηκαν, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών καθώς και τα έσοδα από διαφημίσεις που μεταβιβάζονται στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 δεν αποτελούν κρατικούς πόρους

— Επιχειρήματα των διαδίκων

147 Το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S, η τελευταία αυτή προσφεύγουσα υποστηριζόμενη από την UER, ισχυρίζονται ότι η προβαλλόμενη υπεραντιστάθμιση

δεν μπορεί να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, κατά το μέτρο που χρηματοδοτείται από το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών και από τα έσοδα από διαφημίσεις που καταβάλλονταν, μέχρι το 1997, μέσω του Ταμείου TV2 (στο εξής: έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996).

148 Τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη καταβάλλονται από τους χρήστες και συνεπώς δεν πρόκειται περί μεταβιβάσεως κρατικών πόρων. Τα τέλη αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως μερική εισφορά καταβαλλόμενη από τους χρήστες αυτούς για να μπορούν να λαμβάνουν το σήμα του TV2, παρεμφερής προς τα τέλη που καταβάλλονται για τη λήψη των καλωδιακών σταθμών. Το γεγονός ότι η υποχρέωση καταβολής τέλους, προκειμένου να είναι δυνατή η λήψη των προγραμμάτων του TV2, προβλέπεται από νόμο ουδόλως μεταβάλλει την κατάσταση.

149 Το γεγονός ότι τα τέλη εισπράττει ο DR —και ότι το προϊόν τους μεταβιβαζόταν μέσω του Ταμείου TV2 μέχρι το 1997— επίσης στερείται σπουδαιότητας. Ο λόγος για τον οποίο γινόταν αυτό είναι αμιγώς διοικητικός.

150 Ο λόγος για τον οποίο η μεταβίβαση του προϊόντος των ραδιοτηλεοπτικών τελών στον TV2 δεν συνιστά μεταβίβαση κρατικών πόρων ή ενίσχυση καταλογιστέα στον TV2 έχει το ίδιο αποτέλεσμα, κατά μείζονα λόγο, όσον αφορά τη μεταβίβαση των εσόδων από διαφημίσεις 1995-1996.

151 Το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών και τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996 που μεταβιβάστηκαν στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο, δεδομένου ότι ο Υπουργός Πολιτισμού της Δανίας δεν ελέγχει —αφότου καθοριστεί το ύψος των ραδιοτηλεοπτικών τελών και ληφθεί απόφαση ως προς την κατανομή του προϊόντος των τελών μεταξύ του DR και του

TV2— τους πόρους ώστε να μπορεί να τους χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς. Με άλλα λόγια, το τέλος, από τη στιγμή εκείνη, έχει ως προορισμό να χρησιμοποιηθεί για τις δραστηριότητες του DR ή του TV2, κατά περίπτωση.

152 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη στην υπόθεση Τ-309/04 από τον SBS, παρατηρεί, κατ' αρχάς, ότι δεν αμφισβητείται ότι ο Υπουργός Πολιτισμού καθορίζει το ποσό του τέλους το οποίο οφείλουν όσοι έχουν ραδιοφωνική και τηλεοπτική συσκευή στη Δανία. Τα τέλη αυτά εισπράττει ο DR και, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού, οι πόροι που αντλούνται εξ αυτών κατανέμονται μεταξύ του DR και του TV2 σύμφωνα με μια συμφωνία περί των μέσων μαζικής ενημερώσεως που συνήφθη με το δανικό κοινοβούλιο (αιτιολογική σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ο Υπουργός Πολιτισμού καθορίζει, μεταξύ άλλων, τη γένεση και την παύση της υποχρεώσεως καταβολής των τελών και τα μη καταβληθέντα τέλη μπορούν να εισπράττονται με κατάσχεση του σχετικού ποσού από τον μισθό (αιτιολογική σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Μέχρι το 1997, ο TV2 εισέπραττε τους πόρους μέσω του Ταμείου TV2, οντότητας συσταθείσας από το κράτος προκειμένου να παρέχει έσοδα στον TV2.

153 Κατά την Επιτροπή, ως κρατικοί πόροι πρέπει να θεωρούνται αυτοί που βρίσκονται υπό κρατικό έλεγχο και, συνεπώς, στη διάθεση των εθνικών αρχών. Όσον αφορά τον TV2, το μέρος των τελών που αναλογεί στον εν λόγω ραδιοτηλεοπτικό σταθμό καθορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού. Όσον αφορά τον ορισμό των κρατικών πόρων, ο κοινός παρονομαστής της νομολογίας είναι ότι ο κοινοτικός δικαστής ελέγχει αν οι πόροι υπέκειντο σε κρατικό έλεγχο. Επιπλέον, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το κράτος έχει μεριμνήσει για την είσπραξη των τελών, καθώς και για την αναγκαστική εκτέλεση των οφειλών. Υποχρέωση καταβολής των τελών υπέχει κάθε πρόσωπο που διαθέτει τηλεοπτική ή ραδιοφωνική συσκευή, είτε λαμβάνει τα προγράμματα του DR ή του TV2 είτε όχι. Συνεπώς, τα τέλη διακρίνονται από άλλες υποχρεώσεις πληρωμής, όπως η συνδρομή της καλωδιακής τηλεοράσεως.

154 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν υπάρχει συμβατική σχέση μεταξύ του TV2 και κάθε προσώπου το οποίο καταβάλλει τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Συνεπώς, το σύστημα των τελών δεν είναι συγκρίσιμο προς την κατάσταση στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra (Συλλογή 2001, σ. I-2099).

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

155 Κατά παγία νομολογία, προκειμένου να δοθεί ο χαρακτηρισμός της κρατικής ενισχύσεως πρέπει να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1990, Βέλγιο κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 136, σκέψη 25, της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, C-278/92 έως C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4103, σκέψη 20, και της 16ης Μαΐου 2002, C-482/99, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-4397, σκέψη 68).

156 Η αρχή της απαγορεύσεως των κρατικών ενισχύσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ θέτει τις εξής προϋποθέσεις. Πρώτον, πρέπει να πρόκειται για παρέμβαση εκ μέρους του κράτους ή μέσω κρατικών πόρων. Δεύτερον, η παρέμβαση πρέπει να επηρεάζει το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο. Τρίτον, ο δικαιούχος πρέπει να αντλεί πλεονέκτημα από αυτήν. Τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

157 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως αφορά την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές, κατά την οποία, για να μπορούν ορισμένα μέτρα να χαρακτηριστούν ως κρατικές ενισχύσεις, πρέπει, αφενός, να έχουν χορηγηθεί άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους και, αφετέρου, να μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος (αποφάσεις του Δικαστηρίου Γαλλία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 155, σκέψη 24, GEMO, προπαρατεθείσα στη σκέψη 102, σκέψη 24, και της 15ης Ιουλίου 2004, C-345/02, Pearle κ.λπ., Συλλογή 2004, σ. I-7139, σκέψη 36).

158 Όσον αφορά, πρώτον, τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει, χωρίς να έχουν προβληθεί εύλογα επιχειρήματα περί του αντιθέτου, ότι το ύψος του καθορίζεται από τις δανικές αρχές (αιτιολογική σκέψη 22), ότι η υποχρέωση καταβολής του δεν απορρέει από συμβατική σχέση μεταξύ του TV2 και του οφειλέτη του τέλους αυτού, αλλά απλώς και μόνον από την κατοχή τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής συσκευής (αιτιολογικές σκέψεις 22 και 59), ότι η είσπραξή του, εφόσον συντρέχει

λόγος, πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την είσπραξη των φόρων (αιτιολογική σκέψη 23) και ότι, τέλος, οι δανικές αρχές προσδιορίζουν το μέρος των τελών που πρέπει να καταβληθεί στον TV2 (αιτιολογική σκέψη 59).

159 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι πόροι που αντλούνται από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη βρίσκονται στη διάθεση και υπό τον έλεγχο των δανικών αρχών και ότι αποτελούν, έτσι, κρατικούς πόρους.

160 Όσον αφορά, δεύτερον, τα έσοδα από διαφημίσεις, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το Βασίλειο της Δανίας και ο TV2 A/S αντέλεξαν μόνον όσον αφορά τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996, δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια των ετών αυτών, αντιθέτως προς το μεταγενέστερο διάστημα, δεν εμπορευόταν ο ίδιος ο TV2 τον διαφημιστικό χρόνο του, αλλά μια τρίτη εταιρία (η TV2 Reklame A/S), και κατά τη διάρκεια των ετών αυτών το προϊόν της εν λόγω εμπορίας μεταβιβαζόταν στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 (βλ. αιτιολογική σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

161 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση, δεν διακρίνει τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996 από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη.

162 Συγκεκριμένα, ενώ παρά ταύτα η απόφαση εκθέτει ρητώς τη διαφορά μεταξύ εσόδων από διαφημίσεις εν γένει και τηλεοπτικού τέλους (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 10 και 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και παραθέτει εν συντομία τις λεπτομέρειες εμπορίας του διαφημιστικού χρόνου του TV2 κατά τα έτη 1995-1996 (βλ. αιτιολογική σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Επιτροπή συγχέει, στην πράξη, τις

διαφημιστικές δαπάνες 1995-1996 με τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Έτσι, στην αιτιολογική σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα 4 067,7 εκατομμύρια DKK τα οποία η Επιτροπή χαρακτηρίζει ως «έσοδα από εισφορές» περιλαμβάνουν, στην πραγματικότητα τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996. Τούτο επιβεβαιώνεται από τον πίνακα 1 κάτω από την αιτιολογική σκέψη 107 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στον οποίο τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996 δεν εμφανίζονται στη σειρά αυτού του πίνακα με τον τίτλο «Καθαρά έσοδα διαφημίσεων», αλλά περιέχονται στη σειρά με τον τίτλο «Εισφορές/Ταμείο TV2», συνολικού ποσού 4 067,7 εκατομμυρίων DKK.

163 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, εξάλλου, ότι αυτή η εν τοις πράγμασι σύγχυση των ποσών των εσόδων από διαφημίσεις 1995-1996 με τα ποσά των ραδιοτηλεοπτικών τελών, σύγχυση την οποία τίποτε δεν εξηγεί εκ προοιμίου, λαμβανομένης υπόψη της διαφορετικής φύσεως αυτών των δύο τρόπων χρηματοδοτήσεως, συνοδεύεται από την έλλειψη κάθε ειδικής αιτιολογίας όσον αφορά τα έσοδα από διαφημίσεις, στο τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τον χαρακτηρισμό ή μη ως κρατικών πόρων των διαφόρων μέτρων που έλαβε το Βασίλειο της Δανίας υπέρ του TV2 (αιτιολογικές σκέψεις 57 έως 68).

164 Συγκεκριμένα, μολονότι στο τμήμα αυτό της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή εξετάζει το ζήτημα αν τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη (αιτιολογικές σκέψεις 57 έως 60) ή ακόμη η ad hoc μεταβίβαση που πραγματοποιήθηκε κατά την εκκαθάριση του Ταμείου TV2 το 1997 (αιτιολογική σκέψη 61, δεύτερη περίοδος) αφορούν κρατικούς πόρους, δεν αναφέρει το ζήτημα των εσόδων από διαφημίσεις 1995-1996.

165 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η αιτιολογική σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής αιτιολογία όσον αφορά την εν τοις πράγμασι σύγχυση των εσόδων από διαφημίσεις με τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη. Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη, κυρίως, της διαφορετικής φύσεως των εσόδων από διαφημίσεις και των ραδιοτηλεοπτικών τελών, αλλά και του ότι δεν επρόκειτο για την πώληση οποιουδήποτε διαφημιστικού χρόνου, αλλά του διαφημιστικού χρόνου του TV2 και, τέλος, του ότι τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996 ήσαν πάντοτε σαφώς χαμηλότερα από τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας, δεν αποκλείεται ότι αυτά τα έσοδα από διαφημίσεις ανήκαν, στην πραγματικότητα, εκ προοιμίου στον TV2 και ότι

η μεταβίβασή τους μέσω του Ταμείου TV2 αποτελούσε απλώς διοικητική λεπτομέρεια που δεν σήμαινε ότι το Βασίλειο της Δανίας έλεγχε πραγματικά τα ποσά αυτά.

166 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, εξάλλου, ότι, κατά το στάδιο της ενώπιόν του ένδικης διαδικασίας, μολονότι η Επιτροπή υποστηρίζει εμπεριστατωμένα ότι τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη συνιστούν κρατικούς πόρους και εμμένει, ιδίως, στην έλλειψη συμβατικής σχέσεως στην οποία βασίζεται η καταβολή των τελών εκ μέρους των κατόχων τηλεοπτικών συσκευών, αντιθέτως, δεν απαντά στο συγκεκριμένο ζήτημα των εσόδων από διαφημίσεις 1995-1996 και, κατά τον τρόπο αυτόν, ουδόλως αντικρούει τις επικρίσεις των προσφευγόντων που βασίζονται στην αμιγώς συμβατική φύση των εσόδων αυτών.

167 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, όσον αφορά τον εν τοις πράγμασι συνυπολογισμό των εσόδων από διαφημίσεις 1995-1996 ως κρατικών πόρων. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως, κατά το μέτρο που αφορά τα έσοδα από διαφημίσεις 1995-1996, και, επομένως, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση καθόσον περιλαμβάνει τα έσοδα αυτά μεταξύ των κρατικών πόρων.

168 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει, στη συνέχεια, να εξετασθεί η αιτίαση που προέβαλαν το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S, στο πλαίσιο, ειδικότερα, του πέμπτου, έκτου και έβδομου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, η οποία αντλείται, κατ' ουσίαν, από το ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία, οφειλόμενη στην προδήλως ανεπαρκή εξέταση των συνθηκών υπό τις οποίες ο TV2 χρηματοδοτήθηκε από το Βασίλειο της Δανίας κατά το υπό εξέταση διάστημα, με συνέπεια ότι κακώς η Επιτροπή κατέληξε στην ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως.

Επί της αιτιάσεως που προβάλλεται με τις προσφυγές των υποθέσεων Τ-309/04 και Τ-317/04, η οποία αντλείται από ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως, οφειλόμενη σε εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει

— Επιχειρήματα των διαδίκων

169 Το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε ανεπαρκή αιτιολογία, διότι η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε προσεκτική εξέταση του ζητήματος αν, συγκεκριμένα, ο TV2 έτυχε, μεταξύ του 1995 και του 2002, χρηματοδοτήσεως ανάλογης προς τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας. Προβάλλουν στοιχεία προς στήριξη της απόψεως ότι η χρηματοδότηση αυτή θεσπίσθηκε και διατηρήθηκε σε ισχύ, κατά το υπό εξέταση διάστημα, κατά τρόπο αντικειμενικό, διαφανή και έλλογο, προκειμένου να παραμείνει ανάλογη προς τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας.

170 Το Βασίλειο της Δανίας αναφέρεται επίσης στις προπαρασκευαστικές εργασίες του νόμου του 1986 περί ιδρύσεως του TV2 και σε μια εκτίμηση των εσόδων από διαφημίσεις και των δαπανών του TV2 που είχε επισυναφθεί στις εν λόγω εργασίες.

171 Η TV2 A/S ισχυρίζεται ότι το ύψος της αντισταθμίσεως την οποία χρειαζόταν ο TV2 καθορίστηκε από τον Υπουργό Πολιτισμού, σε συνεννόηση με τη δημοσιονομική επιτροπή του δανικού Κοινοβουλίου, επομένως υπό αυστηρό κοινοβουλευτικό έλεγχο, στο πλαίσιο τετραετών συμφωνιών οι οποίες ονομάζονταν συμφωνίες για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, και βάσει εμπεριστατωμένων οικονομικών μελετών. Αυτές οι εμπεριστατωμένες οικονομικές αναλύσεις πραγματοποιήθηκαν, αντιστοίχως, το 1995 και 1999, από το γραφείο ορκωτών λογιστών KPMG, επικουρούμενο από μια ομάδα εποπτείας συγκείμενη από εμπειρογνώμονες στην οποία μετέσχαν οι ανταγωνιστές του TV2 (στο εξής: οικονομικές αναλύσεις 1995/1999).

172 Αυτές οι οικονομικές αναλύσεις είχαν ακριβώς ως σκοπό να καταστεί δυνατός ο καθορισμός του μέρους των ραδιοτηλεοπτικών τελών που έπρεπε να αναλογεί στον TV2, υπό το πρίσμα των υποχρεώσεών του προς παροχή δημόσιας υπηρεσίας, των αναγκών χρηματοδοτήσεως που απέρρεαν από τις υποχρεώσεις αυτές και μιας εκτιμήσεως των δυνατοτήτων των πόρων αυτού του ραδιοτηλεοπτικού σταθμού που απέρρεαν από τις τηλεοπτικές διαφημίσεις καθώς και από άλλα έσοδα. Εξάλλου, το ύψος των τελών και το μέρος που αναλογούσε στον TV2 καθορίστηκαν με δεδομένο ότι τα πλεονεκτήματα που παρέχονταν από το κράτος, υπό τη μορφή, ιδίως, απαλλαγής από τους τόκους και φορολογικής απαλλαγής, όπως εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως, διατηρήθηκαν.

173 Οι οικονομικές αναλύσεις 1995/1999, οι οποίες, όπως οι ετήσιοι λογαριασμοί του TV2, δημοσιεύθηκαν, επισυνάφθηκαν στις παρατηρήσεις του Βασιλείου της Δανίας της 24ης Μαρτίου 2003, σε απάντηση προς την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας.

174 Οι δύο συμφωνίες περί των μέσων μαζικής ενημερώσεως που αφορούν το υπό εξέταση διάστημα (1995 και 1999) στηρίχτηκαν ακριβώς στις εν λόγω εμπεριστατωμένες οικονομικές αναλύσεις. Συνεπώς, το Βασίλειο της Δανίας, προσκομίζοντας τις εν λόγω οικονομικές αναλύσεις στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας, τεκμηρίωσε ενώπιον της Επιτροπής τους οικονομικούς υπολογισμούς στους οποίους βασίζονταν οι διάφορες συμφωνίες περί των μέσων μαζικής ενημερώσεως κατά το υπό εξέταση διάστημα.

175 Το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S επικαλούνται μια έρευνα και μία σύσταση, το 1994-1995, του Rigsrevisionen (Ελεγκτικού Συνεδρίου της Δανίας) προς τη Δανική Κυβέρνηση, όσον αφορά τη δημιουργία ιδίων κεφαλαίων του TV2 και τις τροποποιήσεις του καταστατικού του TV2 τις οποίες τούτο θα συνεπαγόταν. Επικαλούνται επίσης μια έκθεση του Υπουργού Οικονομικών της 2ας Αυγούστου 1995, καταρτισθείσας κατόπιν αιτήσεως των κρατικών ελεγκτών, και αναφέρονται στις συνακόλουθες ενέργειες του Βασιλείου της Δανίας, δηλαδή στην τροποποίηση, το 1997, του καταστατικού του TV2, προβλέπουσα συγκεκριμένη υποχρέωση δημιουργίας ιδίων κεφαλαίων ύψους 200 εκατομμυρίων DKK τουλάχιστον.

176 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, από τα οποία προκύπτει ότι η χρηματοδότηση του TV2 και η δημιουργία των ιδίων κεφαλαίων του κατά το υπό εξέταση διάστημα καθορίζονταν κατά τρόπο έλλογο από οικονομικής απόψεως και ανάλογο προς τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας, η έλλειψη, στην προσβαλλομένη απόφαση, εμπεριστατωμένης αναλύσεως συναφώς συνεπάγεται ότι η θεμελίωση και η αιτιολογία της αποφάσεως αυτής είναι ανεπαρκείς.

177 Απαντώντας στον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι είχε λάβει γνώση αυτών των πληροφοριακών στοιχείων, αλλά είχε θεωρήσει ότι δεν αποδείκνυαν ότι η υπεραντιστάθμιση που είχε συσσωρευθεί στον TV2 αποτελούσε, στην πραγματικότητα, αποθεματικό συσταθέν ώστε να παρέχει στον TV2 τη δυνατότητα να αντιμετωπίζει τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας και ήταν ανάλογο προς τις ανάγκες αυτές, το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S αντιτείνουν ότι το καθοριστικό γεγονός είναι ωστόσο ότι, μολονότι όλα αυτά τα πληροφοριακά στοιχεία γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή κατά την επίσημη διαδικασία, η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε επ' αυτών με την προσβαλλομένη απόφαση, παρά μόνον κατά τρόπο ελλιπή και ασαφή. Η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται σε τυπικούς λόγους και δεν περιέχει καμία οικονομική ανάλυση περί του αν και κατά πόσον τα ίδια κεφάλαια που δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο του TV2 υπερέβαιναν το αναγκαίο μέτρο για την εκτέλεση της αποστολής του που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας και, ενδεχομένως, αν αντέβαιναν στο κοινό συμφέρον. Συνεπώς, η αιτιολογία και η θεμελίωση της προσβαλλομένης αποφάσεως ενέχουν ουσιώδεις πλημμέλειες.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

178 Όσον αφορά, πρώτον, το περιεχόμενο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης

περιπτώσεως, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63 και παρατιθέμενη νομολογία).

179 Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι, στις περιπτώσεις που η Επιτροπή διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να μπορεί να εκπληρώσει τα καθήκοντά της, η τήρηση των εγγυήσεων με τις οποίες η κοινοτική έννομη τάξη περιβάλλει τη διεξαγωγή των διοικητικών διαδικασιών έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ αυτών των εγγυήσεων περιλαμβάνεται, ιδίως, η υποχρέωση του αρμοδίου οργάνου να ερευνά, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως και να αιτιολογεί επαρκώς τις αποφάσεις του (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14).

180 Επιπλέον, έστω και αν η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αναλύσει, στην αιτιολογία των αποφάσεων που λαμβάνει για να διασφαλίσει την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού, όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία καθώς και τις σκέψεις που την οδήγησαν στη λήψη της αποφάσεώς της, εντούτοις υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 253 ΕΚ, να αναφέρει τουλάχιστον τα πραγματικά περιστατικά και τις σκέψεις που έχουν ουσιώδη σημασία στην οικονομία της αποφάσεώς της, παρέχοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, στον κοινοτικό δικαστή και στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωρίζουν τις συνθήκες υπό τις οποίες εφάρμοσε τη Συνθήκη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-374/94, Τ-375/94, Τ-384/94 και Τ-388/94, European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-813, σκέψη 95 και παρατιθέμενη νομολογία).

181 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, η αιτιολογία πρέπει να περιλαμβάνεται στο σώμα της αποφάσεως και δεν είναι δυνατόν να εκτεθεί για πρώτη φορά και εκ των υστέρων ενώπιον του κοινοτικού δικαστή (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 1992, Τ-61/89, Dansk Pelsdyravlerforening κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1931, σκέψη 131, της 14ης Μαΐου 1998, Τ-295/94, Buchmann κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-813, σκέψη 171, και προαναφερθείσα απόφαση European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 180, σκέψη 95 και παρατιθέμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι η αιτιολογία πρέπει, κατ' αρχήν, να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον θίγει. Η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 463, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Τ-16/91, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1827, σκέψη 45, και της 15ης Ιουνίου 2005, Τ-349/03, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2197, σκέψη 287).

182 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, ο κοινοτικός δικαστής οφείλει να περιορίζεται σε έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεραπεύσει την ενδεχόμενη έλλειψη αιτιολογίας ή να συμπληρώσει την εν λόγω αιτιολογία της Επιτροπής, προσθέτοντας ή υποκαθιστώντας σε αυτή στοιχεία που δεν προκύπτουν από την προσβαλλόμενη απόφαση καθεαυτή (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, Τ-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψεις 147 και 148, της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-126/96 και Τ-127/96, BFM και EFIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3437, σκέψη 81, της 13ης Ιουλίου 2000, Τ-157/99, Griesel κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-151 και II-699, σκέψη 41, και Corsica Ferries, προπαρατεθείσα στη σκέψη 181, σκέψη 58).

183 Όσον αφορά, δεύτερον, το περιεχόμενο της υποχρεώσεις εξετάσεως την οποία υπέχει η Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι το κράτος μέλος πρέπει, δυνάμει του καθήκοντος ειλικρινούς συνεργασίας

του άρθρου 10 ΕΚ, να συνεργάζεται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τα στοιχεία που χρειάζεται για να αποφανθεί επί του αν το επίμαχο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση [βλ., ως προς την υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2003, C-457/00, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-6931, σκέψη 99, και της 10ης Μαΐου 2005, C-400/99, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-3657, σκέψη 48, απόφαση Kuwait Petroleum (Nederland) κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 137, σκέψη 67] και μολονότι το κράτος μέλος αυτό οφείλει να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1997, C-159/94, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1997, σ. I-5815, σκέψη 94 και απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2004, Τ-157/01, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-917, σκέψη 96), γεγονός παραμένει ότι η Επιτροπή, χάριν της ορθής εφαρμογής των θεμελιωδών κανόνων της Συνθήκης που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις, υπέχει υποχρέωση επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, προπαρατεθείσα στη σκέψη 178, σκέψεις 60 έως 62, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, Τ-54/99, max.mobil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-313, σκέψη 49, δύο πρώτες περίοδοι, οι οποίες δεν αναιρούνται από την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2005, C-141/02 P, Επιτροπή κατά max.mobil, Συλλογή 2005, σ. I-1283, και Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 136, σκέψη 167) και ότι η υποχρέωση αυτή της επιβάλλει, μεταξύ άλλων, να εξετάζει προσεκτικά τα στοιχεία που της παρέχουν τα κράτη μέλη.

184 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πληροφοριακά στοιχεία που υφίσταντο κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της. Ειδικότερα, οι περίπλοκες εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο σε συνάρτηση με τα στοιχεία που αυτή είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο που τις πραγματοποίησε (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 15/76 και 16/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 141, σκέψη 7, της 10ης Ιουλίου 1986, 234/84, Βέλγιο κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 136, σ. 16, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-197/99 P, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-8461, σκέψη 86, αποφάσεις του Πρωτοδικείου British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 137, σκέψη 81, BFM και EFIM κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 182, σκέψη 88, και της 11ης Μαΐου 2005, Τ-111/01 και Τ-133/01, Saxonia Edelmetalle και ZEMAG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1579, σκέψη 67).

185 Υπό το πρίσμα αυτών των αρχών και σκέψεων πρέπει να εκτιμηθούν οι αιτιάσεις του Βασιλείου της Δανίας και της TV2 A/S.

186 Συναφώς, πρέπει να εξετασθεί το γράμμα του χωρίου της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο αφορά το αν η Επιτροπή τήρησε τις υποχρεώσεις αιτιολογήσεως και επιμελούς εξετάσεως τις οποίες υπέχει όσον αφορά τις λεπτομέρειες χρηματοδοτήσεως του TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα και την αναλογικότητα της χρηματοδοτήσεως αυτής προς τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας.

187 Στο τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά τα πραγματικά περιστατικά, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο TV2 ιδρύθηκε το 1986 ως αυτοτελής ανεξάρτητος οργανισμός, χρηματοδοτούμενος από κρατικά δάνεια (αιτιολογική σκέψη 11). Διευκρίνισε ότι ο TV2 χρηματοδοτούνταν από κρατικούς πόρους αντλούμενους από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη και από έσοδα από διαφημίσεις (αιτιολογικές σκέψεις 10 και 17) και αναφέρθηκε στη διαδικασία καθορισμού του ύψους των ραδιοτηλεοπτικών τελών και της κατανομής τους μεταξύ DR και TV2 (αιτιολογική σκέψη 22).

188 Με το τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως που περιέχει τη νομική εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής, το όργανο αυτό εξέτασε το ζήτημα της πληρώσεως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, της δεύτερης και της τέταρτης από τις τέσσερις προϋποθέσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 88 έως 93 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg, (Συλλογή 2003, σ. I-7747, στο εξής: απόφαση Altmark και οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις στο εξής: προϋποθέσεις Altmark) (αιτιολογική σκέψη 71).

189 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την πρώτη προϋπόθεση Altmark «η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη» (απόφαση Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 188, σκέψη 89). Σύμφωνα με τη δεύτερη προϋπόθεση Altmark, «οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια, με σκοπό να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να περιλαμβάνει η αντιστάθμιση αυτή ένα οικονομικό πλεονέκτημα ικανό να ευνοήσει τη δικαιούχο επιχείρηση έναντι των ανταγωνιστριών της» (απόφαση Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 188, σκέψη 90). Σύμφωνα με την τρίτη προϋπόθεση Altmark, «η αντιστάθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών» (απόφαση Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 188, σκέψη 92). Τέλος, σύμφωνα με την τέταρτη προϋπόθεση Altmark, «όταν η επιλογή της επιχειρήσεως στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας

υπηρεσίας σε συγκεκριμένη περίπτωση δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, παρέχουσας τη δυνατότητα επιλογής του υποψηφίου που είναι σε θέση να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες με το μικρότερο, για το κοινωνικό σύνολο κόστος, το επίπεδο της απαραίτητης αντισταθμίσεως πρέπει να καθορίζεται βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με μεταφορικά μέσα προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών» (απόφαση Altmark, προπαρατεθείσα στη σκέψη 188, σκέψη 93).

190 Πρώτον, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν πληρούνταν η δεύτερη προϋπόθεση Altmark, κατά την οποία οι παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια. Οι λόγοι τους οποίους προέβαλε συναφώς η Επιτροπή είναι ότι «η αντιστάθμιση προσδιορίζεται σε συμφωνία για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ισχύει για τέσσερα έτη, και [ότι] δεν υπάρχει ετήσιος προϋπολογισμός διαθέσιμος στο κοινό που να συνδέει αντιστάθμιση και παραγωγή». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, «επιπλέον, ο TV 2 έχει ορισμένα πλεονεκτήματα που στερούνται διαφάνειας (φοροαπαλλαγή, μη υποχρέωση καταβολής επιβαρύνσεων κ.λπ.)» (αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

191 Δεύτερον, όσον αφορά την τέταρτη προϋπόθεση Altmark, η Επιτροπή εξέθεσε ότι «η TV2 δεν επελέγη ως [ραδιοτηλεοπτικός σταθμός επιφορτισμένος με την παροχή] δημόσιας υπηρεσίας βάσει δημόσιας σύμβασης ούτε έχει διεξαχθεί ανάλυση για να διασφαλιστεί ότι το επίπεδο της αντιστάθμισης έχει προσδιοριστεί βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με μέσα παραγωγής προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών» (αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

192 Στο μέρος της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορά την εξέταση της συμβατότητας της ενισχύσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, και, ειδικότερα, της αρχής της αναλογικότητας, η Επιτροπή, απαντώντας στο επιχείρημα του Βασιλείου της Δανίας ότι το συσταθέν κεφάλαιο ήταν αναγκαίο για να χρησιμεύσει ως αποθεματικό σε περίπτωση διακυμάνσεως των εσόδων από διαφημίσεις (αιτιολογική σκέψη 112, βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 111, πρώτη περίοδος), «αναγνωρίζει ότι μπορεί να είναι αναγκαίο για τις επιχειρήσεις να έχουν τέτοιο αποθεματικό που να διασφαλίζει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που τους έχουν ανατεθεί λόγω της ιδιότητας τους ως δημόσιας υπηρεσίας» (αιτιολογική σκέψη 113).

193 Η Επιτροπή εκθέτει πάντως ότι ένα τέτοιου είδους αποθεματικό «συστήνεται με συγκεκριμένο σκοπό και επιπλέον ρυθμίζεται σε τακτό χρονικό σημείο, όταν θα πρέπει να επιστραφεί η διαπιστούμενη αντιστάθμιση». Παρατηρεί ότι, εν προκειμένω, δεν πρόκειται περί συστάσεως ειδικού αποθεματικού, αλλά περί συγκεντρώσεως ιδίων κεφαλαίων. Προσθέτει ότι το ίδιο κεφάλαιο «μπορεί να χρησιμοποιηθεί για οποιοδήποτε σκοπό και δεν χρειάζεται να διατεθεί για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ως δημόσιας υπηρεσίας» (αιτιολογική σκέψη 113).

194 Στην αιτιολογική σκέψη 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή, αναφερόμενη σε παράδειγμα το οποίο προέβαλε το Βασίλειο της Δανίας, σχετικό με το 1999, έτος κατά το οποίο μειώθηκαν σημαντικά τα έσοδα του TV2 από διαφημίσεις, ισχυρίζεται ότι αυτή η μείωση δεν υποχρέωσε καν τον TV2 να χρησιμοποιήσει το συγκεντρωθέν κεφάλαιο.

195 Με την αιτιολογική σκέψη 115 της προσβαλλομένης αποφάσεως, «για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι το πλεόνασμα που συγκεντρώθηκε δεν ήταν αναγκαίο για τη λειτουργία του TV2». Επιπλέον, προσθέτει ότι, «αν είχε θεωρηθεί ότι ήταν αναγκαίο για την προάσπιση του TV2 από ενδεχόμενη μείωση των εσόδων από διαφημίσεις, θα μπορούσε να είχε δημιουργηθεί κατάλληλο μέσο επαρκούς διαφάνειας ως αποθεματικό και να μην είχε επιτραπεί η συγκέντρωση πλεονάσματος στην επιχείρηση». Κατά συνέπεια, η Επιτροπή καταλήγει ότι «δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία των δανικών αρχών», κατά την οποία η υπεραντιστάθμιση αποτελούσε στην πραγματικότητα αναγκαίο αποθεματικό για τη διασφάλιση της παροχής της δημόσιας υπηρεσίας.

196 Από την ως άνω υπόμνηση του γράμματος της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η άποψη της Επιτροπής στηρίχτηκε, κατ' ουσίαν, σε δύο εκτιμήσεις.

197 Πρώτον, ότι η υπεραντιστάθμιση που διαπιστώθηκε στον TV2 δεν οφείλεται στη δημιουργία αποθεματικών, πραγματοποιηθείσα με διαφάνεια και κατόπιν ωρίμου σκέψεως, σκοπούσα αποκλειστικώς στη διασφάλιση της παροχής της δημόσιας υπηρεσίας παρά τη διακύμανση των διαφημιστικών εσόδων, αλλά οφειλόταν απλώς στη μη ελεγχόμενη συσσώρευση κεφαλαίων.

198 Δεύτερον, ότι το παράδειγμα που αντλείται από το 1999 εμφαίνει ότι ο TV2 στην πραγματικότητα ουδέποτε αναγκάστηκε να αντλήσει κονδύλια από τα αποθεματικά του.

199 Όσον αφορά την πρώτη από τις εκτιμήσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιέχει κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει την ορθότητά της.

200 Συγκεκριμένα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν εκθέτει, πλην της αμιγώς περιγραφικής μνείας ορισμένων στοιχείων του μηχανισμού καθορισμού, εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου, του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών το οποίο αναλογούσε στον TV2 μεταξύ του 1995 και του 2002 (βλ. αιτιολογική σκέψη 22), καμία αιτιολογία η οποία να περιέχει ανάλυση του μηχανισμού αυτού και των λόγων, τόσο νομικών όσο και οικονομικών, που προείχαν κατά τον καθορισμό του ποσού αυτού καθ' όλη τη διάρκεια του ανωτέρω διαστήματος.

201 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, τόσο λόγω του ότι είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά για την εφαρμογή, εν προκειμένω, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων όσο και λόγω του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά τα σύνθετα οικονομικά θέματα, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως

έπρεπε, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα στις σκέψεις 178 και 179 νομολογία, να περιέχει ακριβή και εμπεριστατωμένη εκτίμηση των συγκεκριμένων, νομικών και οικονομικών συνθηκών που οδήγησαν στον καθορισμό του ποσού των τελών που αναλογούσε στον TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα.

202 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, όπως και το Βασίλειο της Δανίας και η TV2 A/S, ότι η ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως επί του ζητήματος αυτού συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου και ότι, κατά συνέπεια, συνεπάγεται την ακύρωση της αποφάσεως αυτής, σύμφωνα με τη νομολογία που υπενθυμίζεται στις σκέψεις 178 έως 182 ανωτέρω.

203 Το Πρωτοδικείο κρίνει, εξάλλου, ότι αυτή η ανεπαρκής αιτιολογία εξηγείται από την έλλειψη οποιασδήποτε προσεκτικής εξετάσεως εκ μέρους του οργάνου αυτού, κατά την επίσημη διαδικασία ελέγχου, των συγκεκριμένων προϋποθέσεων που οδήγησαν, κατά το υπό εξέταση διάστημα, στον καθορισμό του ποσού των πόρων που προέρχονταν από τα ραδιοτηλεοπτικά τέλη και αναλογούσαν στον TV2.

204 Ως εκ τούτου, κατά το στάδιο της ένδικης διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή, προκειμένου να αντικρούσει την αιτίαση ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, επισημαίνει ότι «οι δανικές αρχές διαβίβασαν, πριν την επίσημη διαδικασία ελέγχου και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, αναρίθμητα έγγραφα και εξαντλητικά στοιχεία σχετικά με την υπόθεση», αλλά ότι, «ωστόσο, τα διαβιβασθέντα στοιχεία χαρακτηρίζονταν από το ότι οι δανικές αρχές επιδίωξαν να δικαιολογήσουν τη συσσώρευση της υπεραντισταθμίσεως στον TV2 με στοιχεία και υπολογισμούς καταρτισθέντα εκ των υστέρων». Κατά την Επιτροπή, το Βασίλειο της Δανίας βρέθηκε «σε αδυναμία να υποβάλει στοιχεία χρονολογούμενα από την εποχή κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η συσσώρευση κεφαλαίου στην επιχείρηση, τα οποία θα μπορούσαν ενδεχομένως να δικαιολογήσουν τη σύσταση του κεφαλαίου κατά το μέτρο που διαπιστώθηκε στην περίπτωση του TV2.»

205 Οι ισχυρισμοί αυτοί επαναλήφθηκαν σε πλείονα άλλα σημεία των υπομνημάτων της Επιτροπής. Έτσι, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι «οι δανικές αρχές ουδέποτε προσκόμισαν στοιχεία ή έγγραφα ex ante σχετικά με τις ανάγκες του TV2 σε κεφάλαιο κατά τη σύστασή του ή κατά το υπό εξέταση διάστημα» ή ακόμη ότι «όλα τα σχετικά στοιχεία στηρίζονταν σε εκ των υστέρων σκέψεις και υπολογισμούς».

206 Η Επιτροπή στηρίζεται, εξάλλου, στην προβαλλόμενη παράλειψη του Βασιλείου της Δανίας να προσκομίσει οποιοδήποτε στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε να υποτεθεί ότι ο TV2 είχε ανάγκη την επίμαχη εισφορά κεφαλαίων, προκειμένου να δικαιολογήσει το ότι η προσβαλλομένη απόφαση ουδόλως περιέχει οικονομική ανάλυση των αναγκών χρηματοδοτήσεως του TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα.

207 Ωστόσο, στην πραγματικότητα ούτε η Επιτροπή ούτε οι υπέρ αυτής παρεμβαίνοντες αμφισβητούν ότι οι οικονομικές αναλύσεις 1995/1999, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο και για τις ανάγκες των διαδικασιών τετραετούς καθορισμού του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογεί στον TV2 (βλ. σκέψεις 171 έως 174 ανωτέρω), διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή. Εξάλλου, τις αναλύσεις αυτές αναφέρει το Βασίλειο της Δανίας με τις από 24 Μαρτίου 2003 παρατηρήσεις του, απαντώντας στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας, και έχουν επισυναφθεί ως παραρτήματα των εν λόγω παρατηρήσεων.

208 Το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη της τα ως άνω πληροφοριακά στοιχεία κατά το στάδιο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία ουδόλως τα αναφέρει, έστω και προκειμένου να τα αντικρούσει, εμφαίνει την παράλειψη προσεκτικής εξετάσεως εκ μέρους του οργάνου αυτού, κατά την επίσημη διαδικασία ελέγχου, των στοιχείων που του διαβιβάσθηκαν τότε ως προς τη χρηματοδότηση του TV2 κατά το διάστημα 1995-2002.

209 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, παρεμπιπτόντως, ότι στο στάδιο της ενώπιόν του ένδικης διαδικασίας, οι μόνες οικονομικές αναλύσεις στις οποίες αναφέρθηκε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της είναι διαφορετικές από τις οικονομικές αναλύσεις 1995/1999, δηλαδή αναλύσεις σχετικές με την κεφαλαιοποίηση της TV2 A/S κατά τη σύστασή της το 2003 ή με την αναδιάρθρωση κεφαλαίου της το 2004, αναλύσεις οι οποίες, πράγματι, δεν είχαν πραγματοποιηθεί εκ των προτέρων.

210 Συνεπώς, η Επιτροπή δεν απαντά, ενώπιον του Πρωτοδικείου, στην αιτίαση που αντλείται από το ότι δεν έλαβε υπόψη της, κατά το στάδιο της επίσημης διαδικασίας ελέγχου, τις οικονομικές αναλύσεις 1995/1999. Αντιθέτως, ομολογεί μάλλον, με την —εσφαλμένη— αιτίασή της κατά του Βασιλείου της Δανίας ότι δεν της διαβίβασε στοιχεία εκ των προτέρων εκτιμήσεως (βλ. σκέψη 204 ανωτέρω), ότι δεν εξέτασε προσεκτικά τον φάκελο.

211 Οι παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής, ως προς τους οποίους έχει ήδη επισημανθεί ότι ουδόλως αμφισβητούν την ύπαρξη και τη διαβίβαση των αναλύσεων αυτών προς την Επιτροπή, δεν αντιδρούν ούτε ως προς την αιτίαση αυτή.

212 Ο SBS ισχυρίζεται απλώς και μόνον ότι οι οικονομικές αναλύσεις 1995/1999 αποτελούν «παλαιές μελέτες της αγοράς», πράγμα το οποίο, εν τέλει, υπογραμμίζει αποκλειστικά το πόσο οι αναλύσεις αυτές, οι οποίες στην πραγματικότητα ήσαν σύγχρονες με το υπό εξέταση διάστημα, ήσαν λυσιτελείς, τόσο χρονικώς όσο και καθ' ύλην, για την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση. Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, δεδομένου ότι η ύπαρξη των οικονομικών αναλύσεων 1995/1999, καθώς και το αντικείμενό τους, αποτελούν μη αμφισβητούμενα στοιχεία της διαφοράς, κάθε ενδεχόμενη επίκριση των αναλύσεων αυτών επί της ουσίας πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 182 ανωτέρω, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί, να θεραπεύσει την έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως υποκαθιστώντας την Επιτροπή στις εκτιμήσεις που αυτή έπρεπε να πραγματοποιήσει κατά το στάδιο της επίσημης διαδικασίας ελέγχου.

213 Μολονότι η Επιτροπή δεν απαντά στην αιτίαση ότι δεν έλαβε υπόψη της τις οικονομικές αναλύσεις 1995/1999, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ωστόσο ότι το όργανο αυτό αναφέρεται στο γεγονός ότι η TV2 A/S δεν μετέσχε στην επίσημη διαδικασία ελέγχου. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ωστόσο ότι από την αναφορά αυτή δεν προκύπτει καμία αμφισβήτηση του δικαιώματος της TV2 A/S να προβάλει, κατά το στάδιο της ένδικης διαδικασίας, αιτίαση αντλούμενη από την παράβαση της υποχρεώσεως εξετάσεως, μεταξύ άλλων, των οικονομικών αναλύσεων 1995/1999.

214 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν μπορούσε να υποτεθεί ότι με την αναφορά αυτή η Επιτροπή ήθελε να ισχυριστεί ότι η TV2 A/S δεν μπορούσε να προβάλει, με το δικόγραφο της προσφυγής της, παράλειψη εξετάσεως, μεταξύ άλλων, των οικονομικών αναλύσεων 1995/1999, αυτός ο ενδεχόμενος ισχυρισμός θα ήταν, αφενός μεν, αλυσιτελής, αφετέρου δε, αβάσιμος, για τους ακόλουθους λόγους.

215 Όσον αφορά τον αλυσιτελή χαρακτήρα του ενδεχόμενου ισχυρισμού αυτού, υπενθυμίζεται ότι η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας εμπίπτει στην παράβαση ουσιώδους τύπου, υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, και συνιστά λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως που ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005, Τ-218/02, Napoli Buzzanca κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-267 και II-1221, σκέψη 55, και της 22ας Ιουνίου 2005, Τ-102/03, CIS κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2357, σκέψη 46). Το Πρωτοδικείο, ως εκ περισσού, αφού διαπίστωσε —απαντώντας, εξάλλου σε ρητή αιτίαση των προσφευγόντων— την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες καθοριζόταν το ποσό των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούσε στον TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα, παρατηρεί ότι η εν λόγω ανεπάρκεια οφείλεται στην εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεως εξετάσεως την οποία υπέχει (βλ. σκέψεις 202 και 203 ανωτέρω).

216 Όσον αφορά τον αβάσιμο χαρακτήρα του ενδεχόμενου ισχυρισμού αυτού, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η TV2 A/S ουδόλως επικαλείται νέα πραγματικά στοιχεία τα οποία δεν γνώριζε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας ελέγχου. Αντιθέτως, η TV2 A/S προσάπτει απλώς και μόνο στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε τα στοιχεία που της διαβιβάστηκαν, κατά την επίσημη διαδικασία, εκ μέρους

ενός διαδίκου που υποστήριζε ότι η χρηματοδότηση του TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα ήταν αναγκαία και ανάλογη προς τις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 111 και 112 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επομένως, μολονότι η TV A/S δεν μετέσχε στην επίσημη διαδικασία ελέγχου, δεν μπορεί να της απαγορευθεί να προβάλει, ενώπιον του Πρωτοδικείου, το νομικό επιχείρημα που αντλείται από την παράλειψη εξετάσεως των στοιχείων αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 1999, T-110/97, Kneissl Dachstein κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2881, σκέψη 102 και παρατιθέμενη νομολογία, της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, T-274/01, Valmont κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3145, σκέψη 102, Saxonia Edelmetalle και ZEMAG κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 184, σκέψη 68, και της 23ης Νοεμβρίου 2006, T-217/02, Ter Lembeek κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4483, σκέψεις 84, 85 και 93).

217 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή, μη εξετάζοντας στοιχεία τα οποία ωστόσο ασκούσαν άμεση επιρροή στο ζήτημα αν τα επίμαχα μέτρα συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις, υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, παρέβη την υποχρέωση εξετάσεως που υπέχει, παράβαση η οποία εξηγεί την ανεπάρκεια αιτιολογίας που διαπιστώθηκε στη σκέψη 202 ανωτέρω.

218 Όσον αφορά τον ισχυρισμό, ο οποίος επίσης περιέχεται στην πρώτη διαπίστωση της Επιτροπής, ότι το ύψος των συσταθέντων αποθεμάτων δεν ελέγχθηκε προσηκόντως από τις δανικές αρχές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πέραν του ότι και πάλι πρόκειται για αστήρικτο ισχυρισμό τον οποίο αμφισβήτησε ρητώς το Βασίλειο της Δανίας κατά την επίσημη διαδικασία (βλ. αιτιολογική σκέψη 48, δεύτερη περίοδος, της προσβαλλομένης αποφάσεως), η ίδια η προσβαλλομένη απόφαση περιέχει στοιχεία που τον αποδυναμώνουν.

219 Συγκεκριμένα, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι ο TV2 έπρεπε, μέχρι το 2002, να προσκομίσει προϋπολογισμούς και ετήσιους λογαριασμούς για τη δημόσια υπηρεσία (αιτιολογική σκέψη 96). Επιπλέον, καθ' όλο το υπό εξέταση διάστημα, το Rigsrevisionen πραγματοποίησε διοικητικό και δημοσιονομικό έλεγχο των λογαρια-

σμών του TV2 (αιτιολογική σκέψη 97). Συναφώς, το γεγονός το οποίο επισημαίνει η Επιτροπή με την ίδια αιτιολογική σκέψη, ότι δηλαδή ούτε το Rigsrevisionen είχε «εξουσία να εμποδίσει την υπεραντιστάθμιση», δεν είναι κρίσιμο αφ' εαυτού, δεδομένου ότι πρόκειται για όργανο εξακριβώσεως, και δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε έλεγχος εκ μέρους των δανικών αρχών.

220 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν μπορεί να στηριχτεί σε μια δήθεν ανεπάρκεια ελέγχου για να διατάξει την αναζήτηση του συνόλου των ποσών που διεκδικεί το Βασίλειο της Δανίας ως αναγκαίο για τη δημόσια υπηρεσία αποθεματικό, δεδομένου ότι η προσεκτική εξέταση του συνόλου των νομικών και οικονομικών συνθηκών που οδήγησαν στη σύσταση του αποθεματικού αυτού κατά το υπό εξέταση διάστημα ήταν απολύτως δυνατή, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριακών στοιχείων που διέθετε η Επιτροπή και του ότι, ελλείψει τέτοιας εξετάσεως, δεν ήταν δυνατό να αποφανθεί ορθώς επί του ζητήματος αν το αποθεματικό αυτό ήταν, εν όλω ή ακόμη και μόνον εν μέρει, πράγματι αναγκαίο για τη δημόσια υπηρεσία.

221 Για τους ίδιους λόγους, οι αναφορές της Επιτροπής στην απαίτηση για ένα «ιδιαίτερο» (αιτιολογική σκέψη 113 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ή ακόμη «διαφανές» (αιτιολογική σκέψη 115 της προσβαλλομένης αποφάσεως) αποθεματικό φαίνονται να αποτελούν, ελλείψει ακριβώς κάθε προσεκτικής εξετάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, των συγκεκριμένων συνθηκών που οδήγησαν στον καθορισμό του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούσε στον TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα, ως αναφορές σε μια αμιγώς τυπική απαίτηση που δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την ανάκτηση που διατάχθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση.

222 Όσον αφορά τη δεύτερη διαπίστωση της Επιτροπής (σκέψη 198 ανωτέρω), κατά την οποία το παράδειγμα που αντλείται από το έτος 1999 εμφαίνει ότι ο TV2, στην πραγματικότητα, ουδέποτε είχε ανάγκη να αντλήσει από τα αποθεματικά του, ουδόλως είναι ικανή, υπό το πρίσμα των ανωτέρω, να θεμελιώσει την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως.

223 Το γεγονός ότι ο TV2 δεν χρειάστηκε να αντλήσει από τα αποθεματικά του το 1999 δεν συνεπάγεται το συμπέρασμα ότι τα αποθεματικά αυτά πρέπει να θεωρηθούν δυσανάλογα σε σχέση με τις ανάγκες του για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Πράγματι, το αποθεματικό που έχει συσταθεί για την αντιμετώπιση απροόπτου, ως εκ της φύσεώς του, δεν πρέπει οπωσδήποτε να χρησιμοποιηθεί. Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή συνήγαγε, εκ των υστέρων, από τη μη χρησιμοποίηση ενός αποθεματικού, το συμπέρασμα ότι η σύστασή του δεν ήταν δικαιολογημένη αντιφάσκει προς την εκ μέρους του ίδιου αυτού οργάνου αναγνώριση της δυνατότητας συστάσεως και διατηρήσεως ενός τέτοιου αποθεματικού προκειμένου να διασφαλισθεί η παροχή της δημόσιας υπηρεσίας. Αυτό που όφειλε οπωσδήποτε να πράξει η Επιτροπή, προκειμένου να είναι σε θέση να αποφανθεί λυσιτελώς επί του ανάλογου χαρακτήρα των αποθεματικών που συστάθηκαν στο πλαίσιο του TV2, ήταν να εξετάσει το βάσιμο των οικονομικών κυρίως λόγων στους οποίους στηρίχτηκε το Βασίλειο της Δανίας για να καθορίσει το ποσό των τελών που αναλογούσε στον TV2 μεταξύ του 1995 και του 2002.

224 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει εξάλλου ότι η παράλειψη προσεκτικής και εμπεριστατωμένης εξετάσεως, με την προσβαλλομένη απόφαση, των συνθηκών χρηματοδοτήσεως του TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα αντικατοπτρίζεται στην επιτακτική φύση των διαπιστώσεων της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

225 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτιολογία της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως 71, που αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση Altmark, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η μνεία του ότι «[η] αντιστάθμιση προσδιορίζεται σε συμφωνία για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ισχύει για τέσσερα έτη», μνεία αμιγώς περιγραφική, η οποία όμως θεωρήθηκε ότι δικαιολογεί τη διαπίστωση ότι οι παράμετροι της αντισταθμίσεως δεν είχαν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια, προφανώς στερείται νοήματος. Συγκεκριμένα, και χωρίς ουδόλως να σκοπεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί όσον αφορά τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων, το Πρωτοδικείο κρίνει επιβεβλημένο να διαπιστώσει ότι ο τρόπος καθορισμού του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούσε στον TV2 μέσω των συμφωνιών περί των μέσων μαζικής ενημερώσεως, υπό τις συνθήκες που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 171 έως 174 ανωτέρω και ουδόλως αμφισβητήθηκαν, μπορούσε μάλλον να θεωρηθεί, τουλάχιστον, εκ πρώτης όψεως, ως ένδειξη αντικειμενικότητας και διαφάνειας.

226 Όσον αφορά τις διαπιστώσεις, στην αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες «δεν υπάρχει ετήσιος προϋπολογισμός διαθέσιμος στο κοινό που να συνδέει αντιστάθμιση και παραγωγή» ή ακόμη κατά τις οποίες «η TV2 έχει ορισμένα πλεονεκτήματα που στερούνται διαφάνειας (φοροαπαλλαγή, μη υποχρέωση καταβολής επιβαρύνσεων κ.λπ.)», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι και στο σημείο αυτό, υπό την επιφύλαξη των πιο εμπεριστατωμένων εκτιμήσεων τις οποίες θα οφείλει ενδεχομένως να πραγματοποιήσει η Επιτροπή, πρόκειται περί διαπιστώσεων εκ πρώτης όψεως ατυχών, υπό τις συνθήκες της συγκεκριμένης υποθέσεως, αν όχι ανακριβών.

227 Συγκεκριμένα, όσον αφορά, πρώτον, την έλλειψη ετήσιου προϋπολογισμού που να συνδέει αντιστάθμιση και παραγωγή, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η δεύτερη προϋπόθεση Altmark δεν επιβάλλει τέτοια τυπική υποχρέωση. Πράγματι, η προϋπόθεση αυτή αφήνει τα κράτη μέλη ελεύθερα να επιλέξουν τις πρακτικές λεπτομέρειες για να διασφαλίσουν την τήρησή της. Επομένως το γεγονός ότι η Επιτροπή προέβαλε τυπικώς την έλλειψη «ετήσι[ου] προϋπολογισμ[-ού] διαθέσιμ[ου] στο κοινό που να συνδέει αντιστάθμιση και παραγωγή», ενώ, κατ' αντιδιαστολήν, οι λεπτομέρειες καθορισμού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούν στον TV2, οι οποίες υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 171 έως 174 ανωτέρω —και τις οποίες ακριβώς έπρεπε να εξετάσει η Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου της δεύτερης προϋποθέσεως Altmark—, ουδόλως αναλύονται προσεκτικά με την προσβαλλομένη απόφαση, φαίνεται να αποτελεί στην πραγματικότητα τεχνητή αιτιολογία.

228 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο θεωρεί επιβεβλημένο να διαπιστώσει, υπό την επιφύλαξη, και πάλι, της αρμοδιότητας της Επιτροπής όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι οι προαναφερθείσες λεπτομέρειες καθορισμού των αναλογούντων στον TV2 τελών αποτελούν αντικειμενική και διαφανή διαδικασία, δεδομένου ότι προϋποθέτουν, μεταξύ άλλων, την ανάμειξη του δανικού Κοινοβουλίου, ότι στηρίζονται σε οικονομικές αναλύσεις καταρτισθείσες από γραφείο ορκωτών λογιστών επικουρούμενο από ομάδα εποπτείας συγκείμενη από εμπειρογνώμονες, στην οποία μετείχαν οι ανταγωνιστές του TV2, και ότι οι αναλύσεις αυτές, όπως και οι ετήσιοι λογαριασμού του TV2, δημοσιεύονταν. Συνεπώς, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι, κατόπιν προσεκτικής εξετάσεως των λεπτομερειών αυτών, θα μπορούσε να συναχθεί, ενδεχομένως, το συμπέρασμα ότι το Βασίλειο της Δανίας, πριν ακόμη το Δικαστήριο διατυπώσει τις προϋποθέσεις Altmark, διασφάλισε, κατ' ουσίαν, την τήρηση της δεύτερης από τις προϋποθέσεις αυτές.

229 Όσον αφορά, τέλος, τον ισχυρισμό ότι «ορισμένα πλεονεκτήματα […] στερούνται διαφάνειας (φοροαπαλλαγή, μη υποχρέωση καταβολής επιβαρύνσεων κ.λπ.)», το Πρωτοδικείο κρίνει επιβεβλημένη τη διαπίστωση ότι το ποσό των αναλογούντων στον TV2 ραδιοτηλεοπτικών τελών υπολογιζόταν, κατά τους προσφεύγοντες και χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί, με δεδομένη ακριβώς τη διατήρηση αυτών των άλλων κρατικών μέτρων υπέρ του εν λόγω ραδιοτηλεοπτικού σταθμού. Δεν υπάρχει κανένας λόγος, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως και λαμβανομένης υπόψη της εκ μέρους των προσφευγόντων περιγραφής της διαδικασίας καθορισμού του αναλογούντος στον TV2 ποσού των τελών, να θεωρηθεί ότι αποκρύφθηκαν η ύπαρξη αυτών των άλλων κρατικών μέτρων, τα οποία ελήφθησαν κατ' ανάγκη υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής για τον καθορισμό των ραδιοτηλεοπτικών τελών, και το ποσό το οποίο αφορούν τα μέτρα αυτά.

230 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι διαπιστώσεις που περιέχονται στην αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες αφορούν τη δεύτερη προϋπόθεση Altmark, διαπιστώσεις που δεν στηρίζονται σε προσεκτική εξέταση, με την προσβαλλομένη απόφαση, των συγκεκριμένων νομικών και οικονομικών συνθηκών υπό το πρίσμα των οποίων καθορίστηκε το ποσό των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογεί στον TV2, δεν είναι πειστικές.

231 Όσον αφορά, δεύτερον, την αιτιολογία της αιτιολογικής σκέψεως 71, τελευταία περίοδος, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως προς τη δεύτερη προϋπόθεση Altmark, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, παρά την κάπως ασαφή διατύπωση της αιτιολογίας αυτής, στην οποία εκτίθεται, επί λέξει, ότι «[ουδόλως] έχει διεξαχθεί ανάλυση» εν προκειμένω «για να διασφαλιστεί ότι το επίπεδο της αντιστάθμισης έχει προσδιοριστεί [από το Βασίλειο της Δανίας] βάσει αναλύσεως [εκ μέρους του κράτους μέλους αυτού] των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη […]», η Επιτροπή εννοεί ότι το Βασίλειο της Δανίας δεν τήρησε τη δεύτερη προϋπόθεση Altmark.

232 Η αιτιολογία αυτή, η οποία περιορίζεται, εν τέλει, σε μια άμεση επανάληψη της διατυπώσεως της τέταρτης προϋποθέσεως Altmark, θα μπορούσε ενδεχομένως να αρκέσει μόνον αν ήταν αναμφισβήτητο ότι το Βασίλειο της Δανίας δεν έλαβε κανένα μέτρο το οποίο θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα, στην πράξη, τη διασφάλιση της τηρήσεως της τέταρτης προϋποθέσεως Altmark ή αν η Επιτροπή είχε αποδείξει ότι η ανάλυση στην οποία προέβη το κράτος μέλος αυτό ήταν προδήλως ακατάλληλη ή ανεπαρκής για τη διασφάλιση της τηρήσεως της προϋποθέσεως αυτής. Τα περιστατικά

αυτά ουδόλως αποδείχθηκαν εν προκειμένω. Αντιθέτως, λαμβανομένης υπόψη της διαδικασίας την οποία θέσπισε το Βασίλειο της Δανίας για τον καθορισμό του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούσε στον TV2 μεταξύ του 1995 και του 2002, διαδικασίας η οποία, σύμφωνα με την περιγραφή που υπομνήσθηκε στις 171 έως 174 ανωτέρω και η οποία δεν αμφισβητήθηκε, περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, οικονομικές αναλύσεις στην κατάρτιση των οποίων μετέσχαν οι ανταγωνιστές του TV2, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι κατόπιν προσεκτικής εξετάσεως των συνθηκών που οδήγησαν στον καθορισμό του ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών που αναλογούσε στον TV2 κατά το υπό εξέταση διάστημα, εξετάσεως την οποία όφειλε να πραγματοποιήσει η Επιτροπή, θα συναγόταν το συμπέρασμα ότι Βασίλειο της Δανίας μερίμνησε, κατ' ουσίαν και πριν ακόμη το Δικαστήριο ορίσει τις προϋποθέσεις Altmark, για την τήρηση της τέταρτης από τις προϋποθέσεις αυτές.

233 Επομένως, η αιτιολογία της αιτιολογικής σκέψεως 71, πρώτη περίοδος, της προσβαλλομένης αποφάσεως φαίνεται αμιγώς τυπική στην πραγματικότητα, λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως, στις σκέψεις 203 επ., ανωτέρω, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 230 ανωτέρω, ότι η Επιτροπή δεν προέβη, κατά την επίσημη διαδικασία ελέγχου, σε προσεκτική εξέταση των συγκεκριμένων συνθηκών που οδήγησαν, κατά το υπό εξέταση διάστημα, στον εκ μέρους του Βασιλείου της Δανίας καθορισμό του αναλογούντος στον TV2 ποσού των ραδιοτηλεοπτικών τελών.

234 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, από τις οποίες προκύπτει ότι η αιτιολογία της αποφάσεως είναι ανεπαρκής, πράγμα το οποίο οφείλεται στην εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεώς της να εξετάσει ζητήματα τα οποία ωστόσο ασκούν άμεση επιρροή προκειμένου να κριθεί να υφίσταται κρατική ενίσχυση, πρέπει, χωρίς να είναι ανάγκη να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04 και Τ-336/04, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

Επί των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04

235 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε κατά βάση στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων των υποθέσεων αυτών, σύμφωνα με σχετικό αίτημά τους.

236 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον ο αντίδικος διατύπωσε σχετικό αίτημα με τις παρατηρήσεις του επί της παραιτήσεως. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες παραιτήθηκαν από τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων Τ-309/04 R και Τ-317/04 R και η Επιτροπή δεν ζήτησε την καταδίκη τους στα δικαστικά έξοδα των υποθέσεων αυτών, έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του στις υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων.

237 Δεδομένου ότι η UER, παρεμβαίνουσα υπέρ της TV2 A/S στην υπόθεση Τ-309/04, δεν υπέβαλε αίτημα ως προς τα δικαστικά έξοδα, φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

238 Οι SBS και Viasat, παρεμβαίνοντες υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-309/04, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Επί των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04

239 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

240 Η Viasat και ο SBS, προσφεύγοντες αλλά και παρεμβαίνοντες υπέρ αλλήλων στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04, ηττήθηκαν ως προς τα ακυρωτικά τους αιτήματα που αφορούσαν τον χαρακτηρισμό της συνιστάμενης στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας αποστολής του TV2 ως ΥΓΟΕ. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι δεν υπάρχει λόγος, λαμβανομένης υπόψη της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο των υποθέσεων Τ-309/04 και Τ-317/04, να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως τους οποίους προέβαλαν οι προσφεύγοντες αυτοί.

241 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο αποφασίζει ότι η Viasat και ο SBS φέρουν έκαστος τα έξοδά του, στα οποία υποβλήθηκαν τόσο ως προσφεύγοντες όσο και ως παρεμβαίνοντες στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04, καθώς και, αντιστοίχως, το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-329/04 και το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-336/04.

242 Για τους ίδιους λόγους, η Viasat φέρει το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της TV2 A/S, του Βασιλείου της Δανίας και της UER, υπό την ιδιότητά τους ως παρεμβαινόντων υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-329/04, και ο SBS θα φέρει το ένα δέκατο των εξόδων των ίδιων διαδίκων, υπό την ιδιότητά τους ως παρεμβαινόντων υπέρ της Επιτροπής στην υπόθεση Τ-336/04.

243 Η Επιτροπή, καθώς και η TV2 A/S, το Βασίλειο της Δανίας και η UER, παρεμβαίνοντες υπέρ του εν λόγω οργάνου στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04, φέρουν, έκαστος, τα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων τους στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Αποφασίζει τη συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-309/04, Τ-317/04, Τ-329/04 και Τ-336/04 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

2) Ακυρώνει την απόφαση 2006/217/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με τα μέτρα που εφάρμοσε η Δανία υπέρ της TV 2/Danmark.

3) Η TV 2/Danmark A/S, το Βασίλειο της Δανίας και η Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του στις υποθέσεις Τ-309/04 R και Τ-317/04 R.

4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, και τα δικαστικά έξοδα της TV 2/Danmark A/S και του Βασιλείου της Δανίας στις υποθέσεις αυτές.

5) Η Union européenne de radio-télévision (UER), η SBS TV A/S, η SBS Danish Television Ltd και η Viasat Broadcasting UK Ltd φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της στην υπόθεση Τ-309/04.

6) Η SBS TV, η SBS Danish Television και η Viasat Broadcasting UK φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της, στα οποία υποβλήθηκε τόσο ως κύρια διάδικος όσο και ως παρεμβαίνουσα, στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04.

7) Η Viasat Broadcasting UK φέρει το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής, της TV 2/Danmark A/S, του Βασιλείου της Δανίας και της UER στην υπόθεση Τ-329/04.

8) Η SBS TV και η SBS Danish Television φέρουν το ένα δέκατο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής, της TV 2/Danmark A/S, του Βασιλείου της Δανίας και της UER στην υπόθεση Τ-336/04.

9) Η Επιτροπή, η TV 2/Danmark A/S, το Βασίλειο της Δανίας και η UER φέρουν έκαστος τα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων του στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04.

Βηλαράς Martins Ribeiro Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Οκτωβρίου 2008.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon Μ. Βηλαράς

Πίνακας περιεχομένων

Το νομικό πλαίσιο . . . . . II - 2942

Ιστορικό των διαφορών . . . . . II - 2945

Διαδικασία . . . . . II - 2950

Υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04 . . . . . II - 2950

Υπόθεση Τ-329/04 . . . . . II - 2952

Υπόθεση Τ-336/04 . . . . . II - 2953

Αιτήματα των διαδίκων . . . . . II - 2955

Σκεπτικό . . . . . II - 2957

Επί του παραδεκτού των προσφυγών Τ-309/04 και Τ-317/04 . . . . . II - 2957

Επί της ουσίας . . . . . II- 2963

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-329/04 και επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-336/04, που αντλούνται από τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό της αποστολής του TV2 που συνίσταται στην παροχή δημόσιας υπηρεσίας ως ΥΓΟΕ . . . . . II - 2965

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2965

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2969

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, αντλούμενου από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας . . . . . II - 2978

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2978

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2980

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04, αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, καθόσον το προϊόν των ραδιοτηλεοπτικών τελών καθώς και τα έσοδα από διαφημίσεις που μεταβιβάζονται στον TV2 μέσω του Ταμείου TV2 δεν αποτελούν κρατικούς πόρους . . . . . II - 2984

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2984

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2987

Επί της αιτιάσεως που προβάλλεται με τις προσφυγές των υποθέσεων Τ-309/04 και Τ-317/04, η οποία αντλείται από ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως, οφειλόμενη σε εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει . . . . . II - 2991

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2991

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2993

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . II - 3011

Επί των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις Τ-309/04 και Τ-317/04 . . . . . II - 3011

Επί των δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις Τ-329/04 και Τ-336/04 . . . . . II - 3012